

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

180
13

hasan hüseyin

BÜTÜN ŞİİRLERİ

13

kızılkuğu

BİLGİ YAYINEVİ

BİLGİ YAYINLARI : 180

HASAN HÜSEYİN BÜTÜN ŞİİRLERİ : 13

ISBN 975-494-017-7

88.06. Y. 0105.0055

Birinci Basım 1971

İkinci Basım 1977

Üçüncü Basım 1983

HASAN HÜSEYİN

Bütün Şiirleri

13

Kızılkuğu

(şiirin uyanışı)

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış yapıtları:

şir :

- kavel** (1963 yeditepe şiir armağanı, 6. basım)
temmuz bildirisi (4. basım)
kızılırmak (8. basım)
kızılküğü — şiirin uyanışı (trt-1970 kitap başarı ödülü, 5. basım)
ağlasun ayşafağı (4. basım, yapıtın tümü)
oğlak (5. basım)
acıyı bal eyledik (8. basım)
kelepçemin karasında bir ak güvercin (4. basım)
koçero vatan şiiri (3. basım)
haziranda ölmek zor (3. basım)
filizkırın fırtınası (1981 ö.f. toprak ve nevzat üstün şiir ödülleri, 3. basım)
acılara tutunmak (3. basım)
ışıklarla oynamayın (2. basım)
kandan kına yakılmaz (3. basım)
tohumlar tuz içinde

öykü :

- öhhöööö!**
made in turkey (2. basım)
bıyıklar konuşuyor (2. basım)

gezi :

- bağdat basra yollarında**

çalışma :

- kalmasın ellerim sizlerden uzak** (bedrettin cömert'in şiirleri, 1979)
eleştiriye beş kala (bedrettin cömert'in eleştiri yazıları, 1981)

çocuk kitapları :

- 1) eşeğin gözyaşları, 2) açıcı baba, 3) ormanın öcü, 4) ressamın bildircinleri, 5) becerikli çocuğun düş-leri**

aslımlar

ofset - tipo matbaacılık

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi : <https://rantey.org>

tel: 1 31 87 52 - 2 29 40 75 - ankara

İÇİNDEKİLER

3. basım için önsöz	7
yurttan nakışlar	9
kötü nokta	13
sorayım dedim	17
ay gördüm allah	23
nedendir	33
kızılkuğu - şiirin uyanışı	35
karanlıktan tuta tuta	103
güzelleme	107
ergenekon	113
zilli kurt	115
tablo	127
eski defterler	131
bir babayı götürmek	141
mutluluk	145
damla damla	149
bu güneşli günde de	153

3. BASIM İÇİN ÖNSÖZ

1970 yazında üç şiir kitabı yazdım: 1) Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı, 2) Oğlak, 3) Ağlasun Ayşafağı.

Kızılkuğu'ya TRT - 1970 «Kitap Başarı Ödülü» verildi. Ve kitap, Mart 1971'de, Ankara'da bir yayınevince yayımlandı.

Araya yeni kitaplarımın girmesi ve o yayınevinin de sanat - yazın yapıtları yayımlamaktan vazgeçmesi nedeniyle Kızılkuğu'nun yeni basımı yıllarca yapılamadı.

1977'de, Bilgi Yayınevi için «Haziranda Ölmek Zor» adlı yapıtımı hazırlarken Kızılkuğu'nun yeni basımını da düşündüm. Ancak, bir sorun çıkmıştı karşıma: hangisi önce basılsın?

Elbette ki gönlüm, yeni kitabımın önce basılmasından yanaydı. Fakat, Kızılkuğu'ya yine haksızlık olacaktı.

Sorunu şöyle çözümlmeyi uygun buldum: Kızılkuğu, yeni yapıtım «Haziranda Ölmek Zor» ile birlikte verilebilirdi. Teknik bir sorun yüzünden, Kızılkuğu niçin okura ulaşmasındı?

Öyle yaptım: Kızılkuğu, 1977'de, «Haziranda Ölmek Zor» ile birlikte çıktı.

Evet ama, her yapıtın bir kimliği, bir kişiliği vardı, ona saygısızlık etmek olmazdı. Kızılkuğu beni yine düşündürmeğe başladı.

Bu yıl, «Haziranda Ölmek Zor»u yeni basıma hazırlarken konuyu yeniden ele aldım ve Kızılkuğu'yu bağımsızlığına kavuşturmağa karar verdim.

Elinizde tuttuğunuz bu üçüncü basımla yapıt, kimliğine ve kişiliğine yeniden kavuşmuş oldu. O bakımdan rahatım.

Şunu da belirteyim ki, kitaba adını veren «Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı» adlı şiir, işçilik yönünden, beni gerçekten yoran bir şiirdir. «Ağlasun Ayşafağı» ile aynı günlerde doğan bu şiirde, kimi eleştirmenlerin de belirttikleri gibi, yeni biçimler denemeğe, yeni tatlar aramağa çalıştım.

(Ankara, Eylül 1980

ve Eylül 1982)

H.H.

YURTTAN NAKIŞLAR

küçük dağ istasyonlarında çocuk yüzlü çuvallar
Idurur

elleri kucaklarında
mormenevşe boyunlu
ve sapan demirinden geçmiş gibi etleri
kadınlar durur

kadınlar
türkü türkü
kadınlar
ağıt ağıt
kadınlar ki
nakış nakış
göz olmuş gözlemekten
kadınlar!
çığırışılar yaramızda
çığırışılar bıçak bıçak
kurşun kurşun
fital fitil
kadınlar!

bakışları niçin turna katarı
bakışları neden demirparmaklık?
kapanmış bıçak yarısından da beter sanki ağızları
kilitli kapılardan da beter
kadınlar!
dururlar/nasıl da yorgun
dururlar/nasıl da uzak
bakarlar sıcak sıcak
nasıl da namlu!

sürgün mü kıran mı deprem mi nedir
nedir yeşildeki bu sarı korku
ne var havada?
dalkıran yağmış da sanki/kırılmış ağustosta dalları!
bunlar mı kurtarmışlar vatani
nere gitmiş kurtarılan o güzel
nerde kalmış o kadınlar
bu ağıt kimin?
aman allah
koyunlar biryanda meleşir/kuzum kuzum
biryanda kuzuları!

küçük dağ istasyonlarında dul kadın bakışlı çuval-
llar durur

bıyıkları toz içinde erkekler durur
duvarda mavzer gibi sarkar omuzlarından
toprağı yârim sanıp saran kolları
saramayan kolları/of ooof
erkekler durur!

devlet bir güz yağmurudur
ıslatır çulları çuvalı
üşür yürek, kocaman!

umut umut dedikleri bu mudur
hurda yüklü bir marşandiz/takır da tukur
çekip gider gece vakti uzak bozkırdan
ıpıldar ışıkları

çözüm, çözüm/nerde çözüm
bir yelpikli yolcudur o
eli öflez fenerli bir istasyon memuru
aydınlatmaz çığlıkları
üşür yürek, kocaman!

küçük dağ istasyonlarında boynubükük çuvalar
[durur
çuvaların içinde bütün bir ömür
ekmek diye diye
muhanet diye diye
bütün bir ömür
çuvaların yanında kadınlar durur
önlüklerinin üstünde çetin elleri
altında vatan kulu
umut kulu döller
kadınlar durur!

bir pınar uzak uzak
artırır susuzluğu
bir çeşme yaşlı gözdür
akarken kurur
devlet bir güz yağmurudur
ıslatır çulları çuvaları
türkülerini ağıtları gurbetleriyle
özlemleri öfkeleri kahırlarıyla
toz toprak içinde bir vatan durur!

KÖTÜ NOKTA

seni öpüyorum
ilk kirazı koparırcana sabah serinliğinde
ürperiyorum
sonra yeniden öpüyorum
yeniden ürperiyorum
bir gelip bir gidiyor sokağın gürültüsü
dolunaydan ayçaya
ayçadan dolunaya
durmadan salınıyor bir sarkaç
üstünde başımızın

bir de bakıyorum ki
çoktan geçip gitmiş kiraz mevsimi
cevizler çırpılıyor saksağan seslerinde
uzaklarda sis içinde
yaprak olmuş savruluyor
ilk kirazı koparttığım yeşil dal

resmini yapsam diyorum bu ürpertinin
şarkılara döksem diyorum bu ürperti
kış geçsin/çiçeklensin yine/kiraz kiraz gülsün da-
lım diyorum
ak pak gemilerle dönsün uzaklardan/beklediklerim

beklemek/neyi?
beklemek/kimi?
sarılara dolaştıkça ellerim/çıldırıyorum
fırtınalar getiriyor günlerime belâlı yaşı

siz yoksunuz artık ey kaçmalarımın yüce dağları
son yavruyu çoktan doğurdu ardına düştüğüm geyik
gittigider kulaçlarım o hırçın sularında isyan ırmak-
ları
kaldım kitaplar gömütlüğünde

siz yoksunuz artık/ey göçmen bakışlı yaz sabah-
llarım
pusatlarım cançekişiyor yengi alacasında
bu uzun bu inatçı yağmurlarda ayvalar şimdi
büyütüyor geçen yazdan sülün bir aşkı

korkuyorum/sessizce sokulan ayrılıklardan
bu sürekli külrengiler dirlik vermiyor bana artık
kucaklarında kış meyvalarıyla bu güz yüzlü kadınlar
korkutuyor beni artık bu mor yalnızlık
dallarda unutulmuş vişnelerin mor yalnızlığı

kötü nokta. yolun birdenbire çatallaması
kötü nokta. vurulmuş kısırağın kulunlaması
kötü nokta. suların tekneyi sürüklemesi
kötü nokta. zıpkın yemiş balinanın mavilere gömül-
mesi
kötü nokta. başlamadan bitmesi bir yolculuğun
ve kafeste ölü bir kuş

söyleyin bıraksınlar o kuşu
kafesler bana göre değil artık

SORAYIM DEDİM

vardım durdum kapılarında
kapıları kapı değil
bakarkör
girdim oturdum minderlerine
minderleri minder değil
dert yükü
yaşamamış yaşlanmışlar
açılmadan eskimiş
kitaplar gibi
bakamadım yüzlerine

el öptüm göz öptüm sarıldım boyunlarına
dedim
nasılsınız iyi misiniz?
baktılar bakar gibi demirparmaklıklardan
ellerini yamalarının üstüne kapattılar
gülümsediler
bakamadım gözlerine

bir kahve geldi
                    utangaç
kahve değil
                    can aş
elimde ağı taşı
            kaldım çağın zindanlarında
çocuklar bir de güzel/çocuklar bir de yoksul
            toz içinde gül dalı
inemedim özlerine

dedim

duvarcı hamit usta? dediler öldü/kemancı osep
usta? dediler öldü/bahçeci bahri usta? dediler
öldü/marangoz topal ali? dediler öldü/kınalı
meryem ana? dediler öldü/güllügüzel hatçe ni-
ne? dediler öldü/ya dedim taşçı haydar? dedi-
ler öldü/ya dedim sümbül teyze? dediler öldü/
gözlerini kiminin
            kiminin ellerini
kuytu kuytu bakışını kiminin
            gülüşünü ağlar gibi
düşündüm de bir anda
yaşadım da bir anda
bulamadım kendimi
            yaşayanlar arasında

ölüler birer birer
ölüler bahçelerden
ölüler sokaklardan
ak sıvalı kerpiçlerden ölüler
sel yatağı yokuşlardan ölüler
çıkıp geldiler
dizildiler resim resim
duvarlarıma
«keşke sevmez olaydım
elim koynumda kaldı»

ölüler akşam yeli
ölüler ayışıklı türküler
su sesleri ölüler
geldiler birer birer
geldiler küme küme
konuşup gülüşerek sessizce
gülüşüp söyleşerek sessizce
acı gibi sızı gibi yel gibi
gelip geçtiler
kaldım kana batmış kısırağımla bir dağbaşında yalnız
yıldızlar iğildi yaralarım
lokman hekim bulamadı derdime çâre
keşke sormaz olaydım
elim koynumda kaldı

yıkıldı duvarlar başıma/ağıtlar örüldü içime/özenler
İçöktü döşüme/
dilden dile dolaşan türküye döndüm

sel götürmüş gömütünü memet usta'nın
yedinci kattan düşmüş celâl/almanya'lar da
çığığına varamamışlar göçükte mustafa'nın
kan kusarken gülüyormuş terzi nurettin
ifadeden ölü çıkmış sendika naci
doğururken yitirmişler ali'nin hatice'yi
damdan sağ çıkamamış zeyno'nun cafer
su içerken vurmuşlar şoför hasan'ı
beş çocukla evde kalmış hacet bahtsız
sahip çıkan olmamış gelinbaci'ya
ölüsünü bulmuşlar da kapı ardında

.....
hey gidi bahçelerin gülemine'si
dilim varmadı da soramadımdı
keşke sormaz olaydım da dillerim tutulaydı
örümcek bağlamış kapısı penceresi
baykuş bile konamamış ak sıvalı damına
hey gidi bahçelerin gülemine'si
turfanda caneriği
yabangülü goncası
keşke sormaz olaydım
elim koynumda kaldı

bir incecik su akardı/yeşilden
güneş doğup güneş batıp/yeşilden
avuçları gülkurusu/yeşilden
dudakları vişne moru/yeşilden
damdan dama kahkahası/yeşilden
sevdaları dilden dile/yeşilden
hey gidi bahçelerin gülemine'si
yağmur yağmış dut tanesi
şeftali kadifesi

gülerdi. çizerdi maviyi bir çift kırlangıç
ağlardı. güneşli yapraklarda temmuz yağmuru
susardı. koyu yeşil gölgelerde mormenevşeler
hey gidi bahçelerin gülemine'si
ellerimin bal acısı
yoncası kollarımın
ıslandı kanatlarım/nerdesin
nerdesin bahçelerin gülemine'si!

yer kuyu
dağlar duvar
ölülerim
sevgili ölülerim
yorgunum yaralıyım yüklüyüm
varamam illerinize
bakamam/tutmaz yüreğim
bakamam göze kesmiş evlerinize!

yüreğim
kır kısırağım
bırakma beni!

AY GÖRDÜM ALLAH

bâdemlerin altı çavdar
değirmenin yanı gömüt
ak düşmüş bebelerin sakallarına
güz yürümüş dallarına tazeciklerin
uluyor kendi karaltısına açlık
uluyor kuytuların en eski iti
sürünüyor beli kırık kırkayak
ve koşuyor umut denen keloğlan
koşuyor karanlıkta yalnayak
çakırdikenli yolda

ben böyle acı gördüm
böyle yıkım görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm/düşünür elim ayağım
ay gördüm/durur aklım
kara taş gömülür böcek karanlığına
kara taşın duldasında bir çocuk çoban
yerden yere sevdâsını bir bitmez kerem
bir bitmez aslı
ağrısı/bitli yorganın
ağrısı/damarda kanın
aşkı umudu umarsızlığı

ben böyle gidiş gördüm
böyle susuş görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm ay'a benziyor
önüm kerpiç ardım talan
kerpicin yanbaşımda dimdik duruyor
kavramış toprağı dimdik duruyor
gölgesinde canveriyor umarsız insan
kuruyor kökleri topraksızlıktan
tepesinde kavağın/ayın onbeşi
dolunayın ortasında bir baykuş resmi
gözlerinde baykuşun/ıssız gecemiz
çengelinde baykuşun/bir masal iskeleti

bu suyu kimler vurmuş böyle zincire
bu sofraya niçin yasak
ter dökenlere?
bu yüreğı kemiren ne durup durmadan
bu mudur çıldırmamak
bunca mıdır vazgeçilmez yaşamak?

ben böyle kerpiç gördüm
böyle insan görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/benzliyor ayrılıklara
benziyor başsız sonsuz bir sitem kervanına
insan düşmüş uzanmış/ölüyor
kavak tutmuş uzamış/gidiyor
ishak konmuş dalına
bakmıyor dünyanın haline
kimse kimsenin diline
vur güçsüzün beline
kimsesizin şaşırmışın beline
vur vur allah vur allah
kanlı kervan yürüyor

vay dinini dingilini/bu ne biçim iş
bu oyunu kim yazmış
yoksul yoksulu ezmiş
yiğit canından bezmiş
acıdan tatlı süzmüş
güzel günler sevdâlısı
vay ben bu oyunun içine!

ay doluna doluna
kavak gider yoluna
asma kavak dalına
kuzgun öleş üstüne
insan insan eline
işçi patron koluna
vay ben bu çaprazın içine!

ben böyle dalga gördüm
böyle savaş görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/tiren geçiyor
ay gördüm ay gördüm/gemi batıyor
ay gördüm/sel götürmüş samurun yuvasını
ay gördüm/deprem yıkmış yoksulun dünyasını
bir karınca duasını
sürükler gider garip/gün ortasında

gözler gözler üstünde
avcı izler üstünde
sürünür yüzyıllardır
insan dizler üstünde
kimi işler arı gibi
bilmez tadını balın
kimi otlar koyun koyun
kapısında kanaranın
fırçanın ucunda bir damlacık kan
gibi titriyor militan
caddelere sığmıyor kaygusu kalabalığın
yumruk marşa kalkıyor
ses susuyor sular sular

değirmenin yanı gömüt
bâdemlerin altı çavdar
gece çökmüş çadır çadır
üstüne ıssızlığın
bas fırçayı yap resmini
çıldırırısınız
tut sesini vur şarkıya
çıldırırısınız
ver ağzını alanlara dağlara
öfkesini sokaklara şantiyelere
vay dinini dingilini
çıldırırısınız!

boynumda kafatasım
ayın onbeşi
elimde ağu tasım
ayın ayçası
ben böyle ölüm gördüm
böyle dirim görmedim
ay gördüm allah

ay siline siline
söne söne yıldızlar
kavak durup baktı ay'a
silkeledi kuşlarını
kıaldı kerpiç damın bodur gölgesi
sayrı durdu ağlamağa
ha battı ha batacak akşamyıldızı
adını bilmiyorum/akşamyıldızı
battığını görüyorum/akşamyıldızı
niye böyle tedirginim/akşamyıldızı
niye böyle ağlamaklı
akşamyıldızı?

ben böyle gece gördüm
böyle isyan görmedim
ay gördüm allah

ay gördüm ay gördüm/depreşti yaralarım
ha battı ha batıyor akşam yıldızı
bir şarkı var bir şarkı ki
durup durup tazeler aşkımızı
ben bilmem kimse bilmez
o en eski acımızı
o yıldızsal gurbeti
ben bilmem kimse bilmez

başladı sızım sızım özlem böceği
örümcekler yarasalar baykuşlar
inilmemiş suların masalsı balıkları
geçmişimin tanıkları
sonumun ürpertileri
ben bilmem kimse bilmez

ışıklar yanıp söndü çobansı yalnızlıkta
ışıklar uzaklarda

bir eskiçağ masalı
yanıp söndü görünümün altunnoktası
gözyaşı kesti tuza

kirpikler mumyalaştı
sayrı öldü

bebek güldü sucana
gülüverdi mor kuytuda
bir gecikmiş kırmızı gül
yokluk çıktı kolgezmeğe
özlem çıktı kolgezmeğe
pişmanlık salkımsaçak
sevdâ durdu yerinmeğe!

ben böyle yıldı gördüm
böyle bozgun görmedim
ay gördüm allah

çıksam şu dağların en yücesine
bağırsam bağırsam bağırsam
belki yarılır kaya
belki sele dönüşür uyuyan bulut

ben böyle acı çektim/boyumdan büyük
ben böyle ülke gördüm/belki düşümde
böyle acı görmedim
ay gördüm allah

NEDENDİR

kahveyi pişiriyorsun taşıyorsun
çatalı kaşığı düşürüyorsun
kollarını kaynar suda pişiriyorsun
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

ütüyü ak gömlekte unutmaların
aç bebeği tok sözlerle avutmaların
beni böyle dizlerinde uyutmaların
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

beni benden bile uzak tutuşun
üzülünce yüzükoyun yatışın
aradabir bülbül bülbül ötüşün
nedendir de güzel gözlüm nedendir?

anlıyorum/bir korkuyu paylaşıyoruz
hem gidiyor hem yollarda eğleşiyoruz
neden böyle şaşkın şaşkın söyleşiyoruz
bundandır da güzel gözlüm bundandır!

ozan der ki bir kavgaya kul oldum
açtım dostun bahçesinde gül oldum
türkü türkü dizin dizin dil oldum
ondandır da güzel gözlüm ondandır!

KIZILKUĞU
(şiiir in uyanışı)

I

denizdeyim/bir gemide/hasır bir hamakta sallam-
lıyorum/
maviye bulanmışım/elim yüzüm köpük köpük kan/
tepemde kuşlar dönüyor/parça parça koparcana
İsonsuzluktan/
gözlerim gidip gelmiyor/yüreğimse çok çok uzak
İbiryerlerde birinde gibi/
bütün yüzler dağılıyor/çözüyor renkleri bir sinsi
İdeprem/
o korkunç köprüsünde geçmişle geleceğin/çocuksu
İbir sarmaşık/
renkten renge tüy döküyor cengel kuşlarım
fındık fındık kırıyor bin yılları maymunsularım/

duvarları altun kaplama bir aztek sarayı akşam/
bir türkmen atlısıyım/ardımda altun tozları bulut/
başım bulut/şarkım bulut/aşkımla özlemim bulut
İbulut/
koşuyorum uçtan uca/koşuyor uçsuz bucaksız boz-
İkır yanımda/

kemiriyor yeşil tırtıl
kemiriyor yeşil yeşil zamanı
yemyeşil yaprağını sevincin
kemiriyor kapısını kelebekliğin
kemiriyor kapısını ölümün
ölümü kanat kanat domuruyor kelebek

II

suyum kan/ekmeğim kan/elim yüzüm köpük kö-
[pük kan/
büyüyen bir kan lekesi ardımdan koşup gelen/
çocuk nasıl bakarsa candan dışarı/dışarda yağ-
[mur/
nasıl şarkı söylerse sözsüz ve kendiliğinden/
başım bulut/şarkım bulut/aşkımla özlemim bulut
[bulut/
gökdelenli bir bulvarda/bir müzede/bir dinozor is-
[keletiyim/
milyon milyon ötelere tasarımsal bir maymunu
tasarımsal bir kelerim
bir tûfan artığıyım
— kaçınıcı tûfan? —
bir tûfan habercisi
— nasıl tûfan
nezaman? —
kitaplar yazmaz bunu/masallarda geçmez bu/
öyle çok yaşlıyım ki/öyle çok çocuk/
ben bilmem dilim bilmez/beynim daha küçücük/

denizdeyim/bir gemide/hasır bir hamakta sallam-
[lıyorum/
iki sonsuz arasında bir düşsel gelgit
düş diyemem/hayır/gerçek/
gerçek değil/belki düşünem
köprüdeyim belki de bir
iki ucu karanlıkta bir köprü

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yum artık gözlerini/yaklaşıyoruz!
yalayıp geçti yüzümü o güzel cehennemin mavi
Iyalazı/
öldü kaptan korkusundan
bir mor ışık aldı gitti kaptanı uykusunda
tayfalar gecelerdir uykusuz!
kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yum artık gözlerini/yaklaşıyoruz!

III

sana ben gel mi dedim/yan mı dedim bu soğuk
Iateşlerde?
duy mu dedim sana ben
o yakılmış ormanın son dalının yalnızlığını?
o bezirgân lâmbasını savur sulara
tutma n'olur başüstünde/kirlenmesin ellerin
sil n'olursun gözlerinden o cüceler pazarını çocuğum
yeşil ışık yakma n'olur o çıtırlar kargaşasına!
görmek istemiyorum hayır/pis ışıkta iskeletimi/
adımı yazmasınlar havalara/istemiyorum/
yangınımdan kaçışan o iğrenç yarasalar

bilir miyim ne zamandı
ne zamandı ellerim ilk
    değdi suya bilir miyim/bilen kim?
bilir miyim/nerde nasıl ne biçimdim ateşte
    bilen kim?
nedir kara
karanlık ne
nerde başlar ayaklarım ellerim
inanmak ne yanılmak ne
tapmak ne yadsımak ne/bilen kim?
her soru bir yanıttır gizli bilgeliklere
sorma n'olur/ne bilirim
    silkeleme dallarımın serçelerini!

bak işte başladı kanat sesleri
cunlandır gözünde bütün renkleri
renkleri müziklendir
al birine bayrak de
    hangi burca girersen gir!

sorma bana oniki'yi
ben korkarım oniki'den
nedir oniki?
niçin mi neden mi nasıl mı bilmem
ben korkarım oniki'den her sabah!
burç muyum ben
ay mıyım ben
imam mıyım ben?
ne demek burç/ne demek ay/ne demek imam?
koşuyorum iki nokta arasında taa baştanberi
yorgunum üç noktada/her akşam

dinle biraz. gördün mü?
dokun biraz. duydun mu?
aldın mı kanat seslerini o yalnız kuşun?
kuş mudur balık mıdır, bilemiyorum.
müzik midir resim mi, bilemiyorum.
belki de gölgesidir bir bulutsunun
bir kuyruklu yıldızın yakması yıldızları
süpürmesi yeryüzünü bir uzay süpürgesinin
bilmediğim bir boyutun bilinci zorlaması
kimbilir şimdi!

ben onu orda gördüm o zaman
kimin neyin ne zamanı
bilemiyorum
ben onu orda gördüm ve orası bura değil/bir başka/
çekirgemi/sırtı/bir başka.
insanı/insanımsı/bir başka.
herhalde bizden sonraların bir başka yıldızlı/bir
başka.

işçi çadırlarına dağbaşlarında
ırgat pazarlarına kent içlerinde
karavagonlara seferberlikte
açlığa çıplaklığa yağmada
gerçekdışı dualara durmada
biçimlere sığmamada/bir başka.

türkçe söylüyorum/anlıyor musun?
türkçe söylemek ne/tanıyor musun?
görmek ne/görüntü ne/görümsemek ne?
doymak gibi birşey midir anlamak yoksa?
hayır hayır ona değil/şu yıldıza o
ikilinin üçlüsüne
onun yanındakine
mavinin üstündekine
sarıнын altındakine
onun solundakine
battıbatacağıın sağındakine
onun bir üstünde önündekine
tek bir yıldız sanılan yıldızlar kümesine
milyar milyar ışık yılı/belki de sönmüş çoktan/
kalmış yalnızca gözlerimizde

orada bir ülke belki
belki değil gerçek düşsel
(düşler de bizler gibi/varsak var)
sözcüklerse tohum daha
sözcükler dölüt
birgün bir de bakarsınız
yaslanmış sopasına uyukluyor kaldırımında bir kavram
çöpçüler süpürmezler onları kaldırımından
nanik yaptıkça bebeler
açarlar gözlerini/ve hep tarih anlatırlar gönül-
[süz saymanlara

kavramlar ya hep tohum
ya da hep dölüt daha
milyar milyar ışık yılı
ya o yana ya da bu
varılsa da oralara
sıçrar gezer oralarda o kızılkuğu

atladı bak/işte şimdi/duydun mu?
anlıyorsun/nasıl da zor
görüyorsun/nasıl da güç
nasıl da neye benzer yakandaki o dinozor
beynindeki o keler
nasıl da hiçbir şeye
sana ben gel mi dedim/yan mı dedim o sonsuz
[ateşlerde
duy mu dedim sana ben/ey sonsuz merak
o yakılmış ormanın son dalının yalnızlığını?

IV

toprak yer kayar gibi kaydı görünüm
çay denize akarcana aktı bildiklerimiz
ve başladı kuşkuların zorba gecesi

derindi birdenbire
su değil orman değil
öç değil özlem değil
derindi birdenbire
bakır rengi yamaçların dibinde
derinde
taa derinde
bir nefti nehirdi/hırçın ve uzak

hiç bile benzemiyordu/hayır hiç/
dünyamızın insan yüzlü balık balçık nehirlerine
damıtıktı öylesine/uzaktı
hem özdekti
hem değil
koşan mavi atlar mıydı lâcivert ordular mı
hem evetti
hem değil
akan neftî bir kandı
kızıl bakır yamaçların dibinde
ayları yıldızları bulutlarıyla sanki
akıp giden bir evrendi
derinde
taa derinde

yukarda
taa yukarda
kızıl bakır yamaçların birinde
etten kandan ve kemikten bir yontu
bir adam duruyordu
ne büyüktü
ne küçük
ne soyuttu
ne somut
tıpkı bizdi/tıpkı bizdik/ikizdik sanki
bir yüzeyin iki yanı gibiydik
ürpererek bakıyordu derindeki neftî nehre
özlem miydi korku muydu/bilemem şimdi/
tekbaşına bir yontuydu kızıl yamaçta

su muydu
zaman mıydı?
neftî bir kısrak sürüsü mü
bilemiyordu/bilemiyordum
yüzünde ıslak yelelerin hırçın kamçısı
korkarak belki biraz
sakınarak belki çok
ürpererek doğrusu
bakıyordu derindeki
bakıyorduk derindeki o neftî nehre
o neftî sonsuzluğa

V

birdenbire bir çocuk
omuzunda adamın
domurmuş da sürmüş gibi göğsünden
birdenbire bir çocuk
güzel erkek - güzel de ne?
güzel çetin - nedir çetin?
ama kesin dünyalı - ne demek kesin?
duruyordu sürmüş gibi adamdan
duruyordu ortasında evrenin

diyordu ki çocuk adam
sanki konuşmayarak:
— bak çocuğum bak çocuğum
nehre bak!
ve sanki istemiyordu bakmasını çocuğun
derindeki neftî nehre
ve çocuk bakıyordu elinde olmayarak
derindeki neftî nehre
bir yontu nasıl bakarsa gözlerinden yontucunun
öylece bakıyorlardı o neftî nehre
belki de gözlerinden çocuğun

milyonlarca adam sanki
milyonlarca çocuk sanki
birbirinin gözlerinden
bir çift gözün arkasından
bakmayarak bakar gibi
bakıyordu neftî nehre

sanki başka bir zamanda
sanki başka bir dünyada
bir başka gerçeklikte
boyutları belirsiz bir nesnellikte
özlemekli
acımaklı
korkmaklı

yoktu çevre
yoktu in cin
tek bir yeşil yaprak bile
soluk bile nabız bile!
derinde
taa derinde
bir neftî nehirdi savrulup giden
kavramsal bir tedirginlik içinde

birden
itilmiş gibi biryerlerden
yükselmeğe başladı neftî nehir
savruldu gümüş sorguçları taa tepelere
gözlerine adamın
çocuğun saçlarına
sorguçları neftî nehrin
su muydu ışık mıydı/yoktu örneği/
duyarlı ışınlar mı
belli değildi!

ne diyordu çocuk adam
                                çocuğa?
ne diyordu adam çocuk
                                adama?

ne dildeydi bu korku
niçin korkuluyordu
neden korkulmuyordu
nereliydi bu yalnızlık
ne türdendi bu ürperti
neydi o bakır rengi
niçin öyle çıplaklıktı
ne demekti neftî nehir
niçin öyle derinlikti
neden öyle damıtıktı
neden yükseliyordu?

bir üçüncü canlı yoktu
bir ikinci tanık vardı
                                o bendim

ince ince kemanlardı arkamda
kalın kalın obualar başımda
trompetler çığlık çığlık/yorumsuz/
fısıldaşan flütlerdi/bir anda/
uzaklaşan tamtamlar
sanki başka bir zamana değmişti alnım
gören
duyan
düşünen
yalnızca kollarımdı

VI

geldiler birdenbire
ders zili çalmış gibi/sessiz gürültülerle
girdiler bir salona
bakışlı tüylerdiler
kitaplıklı ve kürsülü salonda
sessizce oturdular sıralarına

genç ve kaygusuzdular
kızlı erkekliydi
şaşılacak derecede bize benziyorlardı
sesleri yoktu ama sözleri vardı
sözleri kelekler gibi sarmallardı havada
gözlükleri belirgindi kürsüdekinin
konuşan gözlük de denebilirdi

belki de fizik kimya
belki de matematik
uzaybilim belki de
bense kelebeksizdim
istek gibi kuşku gibi merak gibi birşeydim
bakıyordum bakar gibi camın ardından
kitaplıkl ve kürsülü salona

salon muydu gerçekten o
yoksa pilot kabini mi/bilemiyorum/
sığınaktı belki de/mahzendi belki/
bilemem şimdi

başladılar bıraktıkları yerden
— neydi bıraktıkları? —
hangi fizik?
ne kimyası?
neyin matematiği?
sanki bir anda hepsi
fizik kimya matematik ve kürsü
resimsel bir sessizlikte

bir kuleden bakar gibi
bakıyordu çocuk adam
hem kürsüye hem nehre
omuzunda adam çocuk

kesinlikle sesi yoktu çocuğun
sanki insan biçiminde bir tomurcuktu
domurmuştu yüreğinden adamın
kaynamıştı omuzuna sessizce

VII

kimdi onlar
kimdi o
neden öyle güncel ve eskiydiler
neden öyle ustular hep
o kadın da kimdi öyle/kitaplıktaki/
niçin öyle hep bacaktı o kadın
soyuttu niçin öyle o çıplak bacakları
ve sarkaçtı niçin öyle/bacakları kadının
kendisi niçin yoktu
göğsü çocuk tomurcuklu adamın gözlerinde?

ya niçin kalktılar birdenbire
o sıralardan
ya nasıl geçip gittiler o hırçın nefti nehri tüycene
vardılar bakır rengi karşıya?
sanki fabrikanın paydos düdüğü
sanki okul bitimi/bir güzel yaza/
'gülegüle çocuklar
yavrular gülegüle!'

ama nerden geliyordu bu güven
nasıl geçip gittiler o köpüklü suları
bakır rengi yamaçlara niçin vardılar
niçin tırmandılar bakır rengini
o yamaçtan nerelere gittiler?
niçin buluşmuşlardı o kitaplıkta
niçin dinlemişlerdi o genç adamı
neler konuşmuşlardı o kitaplarla
tek tek neden gerçektiler de
toplucu neden soyut?

bilmiyordu çocuk adam
bilmiyordu adam çocuk
yarın da belki öyle
belki de hiç

saat kaçtı o zaman
şimdi kaç?
günlerden neydi o gün
şimdi ne?
kaç kuşaklık zaman geçti aradan
kaç bin yıl?
hangi kuşak?
hangi bin?
ne hangisi?
?

çekti kalın perdeleri sessizce
ışık gibi çıktı adam salondan
omuzunda o çocuk

saçları birdenbire
ak buluttu çocuğun
bozgun gibi birşeydi yüreğindeki
çocuk adamın
birdenbire bir eski
birdenbire bir uzak
kimliksiz bir kıpırtı
yaşlanmaktan yorulmuş kabartmalarda

kimdi onlar
kimdi o
neresiydi o kitaplık
niçin öyle basıktı
kimdi kadın
neden belden yukarısızdı
niçin sarkaçtı
saçları niçin aktı
birdenbire niçin aktı çocuğun
saçları birdenbire?

adam niçin okşuyordu ak - pak saçlarını çocuğun
durmadan okşuyordu
saçlarını çocuğun?
ve niçin ağlamak istiyordu da durmadan/gözyaşı
[yoktu/
okşarken saçlarını çocuğun?

bozgun gibi birşeydi yüreğimdeki!

şarkı söyle

şarkı söyle

dağılsın düşümdeki bu karabasan

şarkı söyle

şarkı söyle

yıkılsın alışkanlık

konuşsun gizli boyut/konuşsun artık

şarkılardır düşürürler yıldızları içsularımıza

şarkılardır çoğaltırlar ayak izlerimizi

uzatırlar bir damlacık öykümüzü şarkılar

artırırlar yaşam açlığımızı

şarkı söyle

şarkı söyle

şarkılar çocuklardır

ağlaştıkça silahlaştırırlar açlığı yeryüzünde çocuklar

getirirler dirimi kızılıtlarla

sarının bahçelerine

ey koca tükenmezlik

her yaprağı başka gülen sonsuz sarmaşık

neredeyiz biz şimdi

neresinde bu sürekli sancının

ne söyler bize böyle

ak köpükler savuran bu nefti nehir?

yıldızlar ki hiç de uzak sayılmazlar bize bu çağda
İartık
uzaklık bir alışkanlık ey tükenmezlik
uzaklık kafamızda salgın sayrılık.

VIII

yıldız mı dedim?
değil/yoo!
al benekli bir hızlı kuş
altı derya üstü yıldız
hem ötüyor hem uçuyor
sanki tutuşmuş kanatları
sanki ölümden kaçıyor
kaçarken sevişiyor
ötüyor sevişirken
al benekli bir hızlı kuş
sanki tutuşmuş kanatları

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yorulup düşüyorum
altım derya üstüm yıldız
tutuşmuş kanatlarım

onun sesinde işte
kanatları tutuşmuşça kuşun sesinde işte
o sesin geldiği yerin güneyinin oralarda biryerlerde
İbir sazlı gölün yıldız ışıltılı balıklarından birinin
İyanıp sönmesinde alacakaranlıkta
evet işte
orda gördüm ben onu
uzakta bir fener gibi açıp kapatarak kanatlarını
ötesinde neftî nehrin
yenik düşmüş bir ordu
yapayalnız bir çığlık
gidiyordu kızılkuğu/bir başka ötelere

evet/işte

          orda gördüm onu ben
onaltı otuziki altmışdört yönde
niçin dokunamamak üçyüzaltmış yöne birden
niçin yaşayamamak bütün boyutlarıyla
          sesi bütün boyutlarıyla
          acıyı bütün boyutlarıyla
          sevinci bütün boyutlarıyla
          ve kan denen ağrısı
          bütün boyutlarıyla?

yaşamak ve çıldırmamak
kanatları tutuşmuş bir yabancı kuş yâni
sevişirken yumurtlamak
          uçarken ötmek yâni/sevdâ üstüne/
yâni çıldırmak
          (yoksa bir sınav sorusu mu
          üçyüzaltmış yöne birden bu sorun
          dipsiz bir bilmece mi?)

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
bak/indi bıçak/
vahşi bir kan parıltısı dudaklarında
zülüfleri kızıl güllü bir çingene güzeli
akşam kemanlarından da yalnız/o duyarlıkta/
ipincecik bir bıçak
çizildi karanlığa
çıplak bir ceset sanki
öldürölüp bozulmuş zoralmı bir gençkız
örselenmiş tomurcuk
irkildi dölyatağı
irkildi tohum
dalgalandı bardakta su
kesildi süt/bir anda/
çünkü denilmiştir en eski yazıtlarda ola ki
istenmeden öldürölmek
sürüden alınmaktır ey ahuramazda!

bir yabanıl kuş
mu dedim?

hayır, hayır/değil o!
bu karanlık başka şey
ateşin ateşte ülkelenmesi
suğun suda gölgesi bu karanlık
o güzel cehennemin şafaköncesi
en çağıran sesi kızılkuğunun
karanlıkta bu karanlık

baksana gel
baksana gör
tüketiyor kendini su
kemiriyor kendini taş
küle doğru seğırtiyor avcumdaki kızgın ateş
baksana gel
görsene bak
oltada balıkçana dudaklarımda
çırpınıyor ısığım
ben sana demedim mi çal taş o feneri
o bezirgân lâmbasını savur sulara!

ateş

mi dedim?

değil belki/o başka/

kömürde vurdukları zaman da böyle ucuz böyle

liğrenç böyle küstah bir ışıhta ıslanıyordu

İbütün varoşlar/işçinin elleri kömür kara-

lsına ve kan kırmızısına aynı anda

İbulaşmıştı ve artık kesin kara-

lılıktı/işte o zamandı titredi bulvar

İ/işte o zamandı dev sıfırsıfır/

İve işte o zamandı yeraltı kablo-

lları ve 'istihbarat'/gizli - açık istih-

İbarat işte o zaman/yasalar an-

İkakuşu işte o zaman/görevliler

İdevekuşu hiçimsi/ve işte o sırada

İbir deve resmiydi pis korkusu

İkentsoylu soytarının/ve o resim

İbir piramidin çıplak duvarında ası-

İlıydı birzamanlar/ben onu orda

İgördüm ve okudum yüksek

İmatematikte/iki sonsuz belliği-

İnin arasındaydı/ki hep sınıf ça-

İkılırdı/ki hep sikkeseldi okumak-

İllar okumaklıklar/ki ben işte orda

İgördüm/kentsoylu bir şaşkınlıktı

İgagasındaki/ve boynu

IX

dur

indirme kirpiklerini
    ürkütme onu!
karanlık bir yağmurun içinden gibi
fırtınanın boranın ardından gibi
    gelecek çıkıp şimdi
    o kızılkuğu

benim güzel cehennemim/göçmen dünyalılığım/
ekmeğim suyum tuzum
    ateşim/kızılkuğum
gelecek şimdi çıkıp
dayanılmaz bir erkekten bir çocuk gibi
    gelecek çıkıp şimdi
gelecek ve gösterecek gözlerimize
    yaşanmamış yanlarını o güzelliğin

belki ağıt kılığında belki marş
belki bayram davulları belki yas
gelecek ve geçecek bir kuşluk vakti
    üzerinden çiçeklerin ve çelenklerin
önünde bir pembe bebek/belki ilk/
ardında bir cenaze/belki son/

grevde arkasından
hem de sıcak bir sofrayı düşlerken/arkasından/
gözlerinden kırlangıçlar geçerken/arkasından
altın kumlu bir kıyıda bir turuncu güneşte
vurdular arkasından/odur bu
bir çift yıldız gibi kayıp gitti o bal rengi gözleri
yanyana iki ırmak iki çay
başbaşa iki çocuk
gibi sanki kalakalmış bir dağbaşında
ve bizim bütün bu imgelerde bulduklarımız gibi/
tıpkı öyle
o gibi
akıp gitti gözleri
bir çift güvercin gibi

ne ki duyumsanılıp düşünülmüştür
ne ki görülüp dokunulmuştur
ne ki yaşanılmıştır bilinen boyutlarıyla
hepsi orda o anda
hepsi orda o biçim
hepsi onun yanında
yöresindeydi

tam işte orda gördüm
gördüm ve kör oldum bir anda
kızılkuğum kızılkuğum
dedim ormanlaşarak
ve attım yüreğimi soluksoluğa
yangında yaprakçana

havada da o büyük ustaların sözleri dolaşıyordu
yüzleri bahar sabahlarından
yüzleri bahar sabahlarının ilk çiçeklerinden
o büyük ustalar ki
adlarından ateşçene sevinilen ve korkulandılar
ben onlara yıldız diye baktım hep
hani hep geceleri ısıtır gecemizi
dokundum adlarına/sanki uranyum/
uyandırdım güçlerini gizlice
baktım bakar gibi gizlice
doyumsuz bir çift göze
öylesine inceydiler
öylesine işlenmiş ki
sanki nakış nakış porselendiler
bıçak bıçak kristal

birdenbire bir orkestra
sanki ateş sanki toprak sanki su
uzaysal bir deprem sanki
sanki yıldız gürültüsü
uğuldayan bir ormandı
dinledim onu
çalkalanan bir denizdi
dinledim onu
tanırım bin yıllardır kanat uğultusunu
yaklaşan/kızılkuğu
vurun taşa o lâmbayı
vurun taşa o lâmbayı
kurtuluş sizde!

ben işte orda gördüm o zaman onu
tam işte orda gördüm kızılkuğuyu
gözlerime sığmıyordu yanıp sönen kızılı
bir ayrılık şarkısıydı/gökkuşağıydı
alev alev bir ormanda/gökmavisi bir gölde
süzülüp gidiyordu uzak bir ışık

koşuyordu eli kanlı karanlık
«bin kocadan artakalan» yırtık sürtük bir kentin
ara sokaklarında
dolunay bakar gibi ayrılık türkülerinden
o aydınlık/o bilge
o tertemiz yüzü yenilgilerin
itiyordu kurtuluşa kalabalığı
-vurun taşla o lâmbayı
kurtuluş sizde!

upuzundu yerde işçi
kanı göleklenmişti
kendi kanında yüzüp giden
genç bir kızılkuğuyu andırıyordu
yeşil yeşil yengeçlerdi kıyılarında
kara kara akreplerdi
genişleyip yayılan o kan gölünün

yumrukları sıkıktı
evet şöyle sıkıktı
hayır şöyle sıkıktı
tulumluydu ayrıcana/delikti pençeleri kundurasının/
dikilmişti önündeki evrensel direk
kuruyorken sürgün süren bir tomruğu andırıyordu
açmıştı bayrağını ölede ölümsüzlük

işte onun
tulumlunun
yangınlara yangınlara koşan kanının
durdurulmaz öfkesinde gördüm kızılkuğuyu
ve kendimi çok çok eski bir şarkının zindan pence-
resinden geceye uçuruma aşka ve ölüme bırak-
[tım/artık çok uykusuzum/artık uyumuyorum
[/uyku beni müzelerlik hayvanlara itiyor/ben
[müzelik değilimse/sevmiyorsam uykuyu/
[uyku çeçe sineğiye/sineği sevmiyor-
[sam/afrika'yı seviyorsam/afrika uy-
[kusuzluksa/abece hep çocukluk/
[sondan bir önceyse afrika

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
uykusuzum
mu dedim?
niçin mi zorluyorum bu zor gecelerde bu karmaşık
[sınırları?
korkuyorum kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
korkuyorum gecelerden
korkuyorum sınırlardan
şu cânım yıldızları yalnızca geceleri yaşamaktan
[ve daha/şu ishak seslerini yalnızca geceleri
[duymaktan ve daha/şu yatağı yalnızca gece-
[leri paylaşmaktan bir karşı yalnızlıktan/kor-
[kuyorum kuzum benim/güvercinim/alabu-
[lutum/korkmak da değil belki/bir başka

şu tiren sesi niçin/yalnızca geceleri böylesine
[boyutludur/kim söyler bana?
şu uçak sesi ancak geceleri böyle masalmasıdır/
[bir ben bilirim ancak!
şu silah sesleri neden yalnızca geceleri genişletir
[sınırları/bir düşün!
kokmuş bir leşe mi bakıyorsun kızgın güneş altında/
[yoksa bana - benim gözlerime mi/söyleyebilir
[misin?
senin o gül yüzünün o akşamsı bulutlarında gözler
[diye gezdirilen akrepler de neyin nesi?
kim söylüyor bu türküyü/soyka satar gibi çıplaklar
[mahallesinde?
gece büyük bir kuytudur/kuzum benim/güvercinim/
[alabulutum!
gece büyük bir ülkedir/taçsız kırsız
balık balıklığından çıkıp/turna turnalığından çıkıp/
yâni birden bir eksiklik
bütünler evrenimizi/bütünler bizi/
bütünler yalnızlıkta/bir başka

X

gece düşsel bir gel-git
uzatır kollarımızı evrence
ne bir sınır
ne bir yetke
herşey kendi gereğince
herkes kendi suyunca
vur taş o lâmbayı
kurtul o çerçeveden
vur taş o lâmbayı
böyle diyor ustaları yenilgilerin!
vur ki beni sevmelerinin
değişsin boyutları
acının ve tatlının
değişsin boyutları!

işte satıcıların senin
işte iblis külâhlı madrabazların
ve de işte dişlilerin kemirgenlerin
yiyicilerin senin
işte dışistan!

tulumsal gövdelerinde noktacık başlarıyla
noktacık başlarında testere dişleriyle
ve lâğımcıl tırnakları
kurnaz leşçil gözleriyle
sularımızda kıvıl kıvıl ve yasal
satıcıların senin!

(bir çuval sülük satardı da aç yatarı da eskiden/
kaç yıl eskidendi-ben sormadım onlar söylemediler/
şimdi banka şimdi holding şimdi mültimilyoner/ bir
çuval sülükten mi çıkartmıştı bu milyonları/şimdi
soygun gemisinde başkaptan/şimdi rüşvetlerde leşçil
elleri/aşınıyor öpölmekten hergün elleri/ve başlıyor
birden herkes bir çuval sülük satmağa/satıp satıp
aç yatmağa hergün artarak/hernedense hiçkimse/bir
tek milyonerlik bile bulup çıkartamıyor birçok çuval
sülükten/ve de işte o zaman/başlıyor iblis külâhlı
madrabazlar korusu : tra lâl lâl lâl lâl lâl/tra lâl lâl
lâl lâl lâl/ve işte bundan mundan ötürü/korkuyorlar
adamdan/tapıyorlar adama/büyücüdür falcıdır şey-
tandır da ondan bundan - diyerek/paralıdır banker-
dir hükümettir - diyerek/yüklenip korkularını - kutsa-
yıp korkularını - tapıp korkularına/ve onlar - o bezir-
gân lâmbasının altında)

tam işte o noktada
şeytanca gülüyor kızılkuğum
ve mermerle tunçla tuvalle sözle ezgiyle çıkıp orta-
ıya/kıral başlarını yâkut taneler gibi dizip ibri-
İşimlere: ve sübhânallah ve sübhânallah/
ve derken sübhânallah
yüzden bir eksik
sahrâ gelip çırlıçıplak
uzanıyor tablosuna parisli bir ressamın
oluyor nü
oluyor ölüdoğa

sahrâ
sarı bir pençedir ki bekler sedef tırnakları pusu-
İda
bir umarsız zebra belki
belki bir geyik/belki zürafa
kaldırır gözlerini doğan güneşe
yoğunlaşa bataklaşa bir tuzlu nehir
saz renginden lâciverde
nedensizmiş gibi ağlar birileri uzakta
belki bir saz kulübede
belki sokakta
soykırımlar tezgâhlanır gökdelenlerde
yuvarlak masalarda yuvarlak sözler döner

balina bir soğukluktur
uzun süren şampanyalı sofralardan sonradır yeri
mutluluklar getirir yılbaşlarında
yedi renkli püskürtür masal denizlerini
balina bir dondurmadır
vişneli kakaolu çilekli muzlu
beklenmedik bir öpüştür
sıcak yazlar düşletir üşümüş çocuklara

geceleri sessizce sayıklar biryerlerimiz
ellerimiz örneğin/ayaklarımız
geceleri nedense
sessizce sayıklar biryerlerimiz
bir yapraktır üşür düşer/bir yürektir düşer susar
olgunlaşır hurmacana/kuytuda ölüm
lâcivert bir nehir olur susuzluk
ve lâcivert nehre doğru yürürler
şiş karınlı kadınları sahrânın
çıplak ayak bilekleri bakır halhallı
tabanları turuncu o kadınlar ki
bir sürekli kandırlar/bir sürekli süttürler
çıtır çıtır ezerek yıldız kurularını
giderler nehre doğru

birdenbire biri ağlar uzaktan
döllenir birden korku
kadınlar ki sevmezler göçü
tuza keser buz dağları göç yığısının
cığlıklaşır dölyatağı
balina!

bir çocuk çıkıp gelir çöllerden yalınayak
ay'da yüzer bir ayağı
biri yıldızlara burçlara sanki
görkemli bir örümcektir kaktüs yalnızlığında
gerer sahrâ mavisine beklentisini
gerer sabah
gerer akşam
bir ömür boyu
düşüremez ağlarına güneşı
düşüremez gece gözlü ceylânları umutlarına
kahrından ölür
ve bir aslan uzun uzun kükrer sahrâyı
irkiltir kavkıları kabukları iskeletleri
düşüremez yıldızları pençelerine
dikenleşir çöl yeşili bir anda
dikenleşir hücrede su
balina!

geceleri isterseniz dinleyin kaktüsleri
görünmez sahrâ böcekleri inildeşir kör dikenlerinde
yedi başlı bir karınca bir dev keler iskeletini
bir bu baştan o başa
bir o baştan bu başa
sürükler yaşam boyu

geceleri nedense
sessizce sayıklar biryerlerimiz
batıp çıkar uzak mavi sularda
balina!

balina bir masaldır/ki bittiği yerde başlar
ayna tutar sularına mamutlar dünyasının
dolaştırır çocukları uyku denizlerinde
orda atlı karıncalar
orda renkli fişekler
kakaolu çilekli vişneli muzlu
dondurmalı balonlar salıncaklarda
nezaman bir çocuk güler bir yılgın sakallıda
nerde birden gereksiz bir kahkaha
orada bir balina!

XI

bodler birgün dıyor ki *kazak abdal'a*
tam da ordan geçiyormuş *volt vitman*
svift basmış kahkahayı sarayın kuyruğuna
mongolfiye kardeşler bir balon dolusu gelip
yunus emre çekince tabancasını her yöne birden
silkeleyip kuşlarını *mevlâna hazretleri*
silkeleyip eteğinden upuzun

ey rest ki bende beni bensiz kılan ey nefs-i
İfesâd ey rest
aragon'sa birşeyler arıyormuş bir eskimo şiirinin
İçinden
hanrih hayne hergelesi çok kötü tükürmüşmüş
İkiral akvaryumuna
kansoylular kentsoylular papalar paşazitler kontlar
İdükler prensler

ağalar beyler bizden
seyyidler öbür yüzden
ve tanrının vekilleri
vekillerin çömezleri
kuyruk ile kuyruksokum
arı sokmuş perdeciyi fesühânallah
güme gitmiş soytarısı *molyer'in*
çığırtkanı inek içmiş/estâfurullah
birdenbire bitmiş oyun
olup bitmiş mâşallah

siz şimdi isterseniz dinleyin bizimkini
ayran içmiş ayrı düşmüş ağadan
kiriş takmış ses geliyor tahtadan
    *«eşeği saldım çayıra
    otlaya karnın doyura
    gördüğü düşü hayıra»*
    yoranın da nesini?
isterseniz aruzca ânesini!

ben bu gülünç öyküyü bir opera aryasından çıkarttım
adam bas bas bağıyordu
    bağırmak baritonmuş
ve de tenor tenor ağlıyordu uşağı
yüreğim dayanmadı/mezzo soprâno
kentsoylu pezevenğin/bas bariton alto mezzo
gölüğü dövmesine/mezzo soprâno
bir de tören tören övülmesine
    soykanlı soytarının
yüreğim dayanmadı/mezzo soprâno
taktım ipi boynuma
    ve güldüm alan alan
    bas bariton alto mezzo soprâno
bütün tatlı sulara birden yumurtladılar
    tutsak bütün balıkları kentsoyluluğun

o zaman birdenbire ve dehşetli kösnüdüm
yangın yangın üfürdüm zıvanaları
mademki başkoşuldur şiirde saçmasapan
yedi dilden ve hiççeden kurdum dizelerimi
nanikledim kabızları/hırtımhırt
anladım ki birdenbire ve sonra
ölümle dalga geçmek gibi bir tatlı eğlencedir
tütünün ve içkinin sertleriyle yoldaşlık
anlamak de gerekmiyor hani biryerde
dönüp durmak için şu sonsuzlukta
sanki dolap beygiri
sankisi artık

XII

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
şimdi gecedir
şafaktan az öncedir
şafak balık iskeletidir
pembemtrak sularında uzakdoğunun

ve şu anda işte benim
sonsuzlukta dönüp duran ölümlü bedenimin
dehşetli içmek istiyor canı
hani şöyle ateş rengi
deliduman bir içki
şilili afrikalı
meksikalı pekinli
deliferman bir içki
arı olsun soksun beni
yılan olsun vursun beni/yatırsın

evet şimdi şu anda
kaç milyon insan şimdi
kimi hapis
kimi esrik
kimi aç

ve kimi de evet şimdi şu anda
koyu vişne bir bahçenin çit gölgeli kanatlı kapı-
[sında

yarı korkak

yarı ürkek

yarı şaşkaloz

o en eski oyunla eğlenmektedir

iki gelgit

bir çekçek

ondan sonra sultânım

ölü kayık

sularda

şekispir'den gömütbaşı sahnesi

gözyaşına eşk diyorlar araplar

yüreğin yaş dökmesi de aşk olsa gerek

ama şimdi iş başka

«halk dolunca plajlara

yer kalmadı vatandaşa»

vesselâm!

ve manastır kaçkını eşcinsel bir misyoner
smokinli *piyer lermite* yâni bir
taş taş dolaşarak ortadoğu'yu
kapı kapı çalarak zilini yoksulluğun
meşin topa/totoya
eroine/esrara
ve lsd'ye
ayıptır söylemesi/ayrı bir şeye
ve de barok eğlentiye zorlamaktadır
kurtuluşun güncel doğrultusunu!
gidip sorun yazılaşmış taşlarına ortadoğu'nun
gidip sorun taşlaşmış yazılarına
anlatsınlar size tek tek
zurnaya zırt zırt deliğini açan ustalar
anlatsınlar buraların acı serüvenini!

ortadoğu
büyük gerçek büyük yalan!
yanıp yanıp kül olan
ve dirilip küllerinden
sevinçle kanat çırpın
bir söylence kuşudur ortadoğu!
nezaman ki ateş yanar buz üste
kanda yüzer kızılkuğu

XIII

ben aslında hiç de romantik filan değilimdir
bir damla süt bile etmez/bilirim
bütün ninnileri dünyanın
nasıl yanıyorsa gözlerim
avuçlarım nasıl kaşınıyorsa
nasıl vurmak geliyorsa içimden
yumruğumu masaya
öylece katlanıyorum çağımın ağrısına!
ama işte vazgeçemem nedense
çaydanlıkta bulut bulut tükense de su
geçip giden şu ağustos göklerine el sallamaktan
vazgeçemem doğrusu!

birazdan uyanacaklar *elcilerimiz*
-ellerini satanlara *elci* derler bizim orda-
küçük küçük kopanlar topraklarından
varoşlara yorgan yatak yığılışanlar
kapı kapı iş soranlar bütün gün
bıçak teslim eder gibi *evet* diyenler
ve tabanca çeker gibi *hayır* diyenler
gülsuyu döker gibi dostun avcuna
içlerini dökenler gelip geçene

uyanıp birer birer
kıpırdanıp hepbirlikte
soyunup altun ısıltılı düşlerinden suskunca
yürür gibi karıncalar ağaca
akar gibi kar suları incecik derelerden
birleşe toparlaşa kente yürüyecekler
girecekler bir ucundan çokkapılı yıkıntıya
soracaklar kapı kapı
duracaklar eşik eşik
ve zil zil
saçıp dökecekler umutlarını!
bense kuşanıp *donkişot* zırhlarımı
uykusuz gözlerimde özlemi *dülsina*'nın
kırık korkak adımlarla bulvara çıkacağım
fırından ekmek için
çamurdan ekmek bıçağı!

ben aslında hiç de romantik filan değilimdir
ama görmek istemiyorum pis ışıktaki iskeletimi
yazmasınlar havalara adımları
yangınımdan kaçışan o şaşkın yarasanlar!

ah nasıl da biber gibi bir içki
tarçınlı sabahlarından hindistan'ın
afrika'nın alabalut akşamlarından
ateş gibi bir içki
ah nasıl da bir içki
ah nasıl da ateş gibi bir içki!

bir türkmen atlısıyım/ardımda altın tozları bulut
başım bulut şarkım bulut/aşkımla özlemim bulut bulut
koşuyorum uçtan uca/koşuyor çepeçevre uçsuz
[bucaksız bozkır
uğulduyor başımda sanki ormanlar
kökleri bin yılları kavramış ulu çınar
suyum kan/ekmeğim kan/elim yüzüm kan içinde
köpük köpük kan içinde düşlerim

kuzum benim/güvercinim/alabulutum
yum artık gözlerini/kıvrıl içine/
yum ve dinle şarkısını kızılkuğunun
ayrılık şarkısını

adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı toprak
hergün azar azar büyüttüğümüz o korkunç ülkenin eşi-
[ğindeyiz
senin türkülerin hep maviler allar morlar üstüneydi
[ey çocuk/hani nerde onlar şimdi/nere-
[lerdesin?
sen hep masal kuşlarının kanatlarında aşardın o dağları
[denizleri ey çocuk
hani nerde ninnilerin/nerde ipek akşamlardan masallar
[sağan suçsuz ellerin?
adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı top-
[rakl

sen miydin o karanlık sulardan sedef şenliklerle gelen
[her sabah
her akşam gökyüzünü bir oyuncak gibi katlayıp koyan
[yastığının altına?
neden artık ağlatmıyor/ağlatmıyor seni artık/o dörtmela
[atların savrulan yeleleri
bayramlar/bahar yağmurları/o oyunlar oyuncaklar/sızlat-
[mıyor neden artık/neden artık yüreği-
[ni ey çocuk?
hiçbir şey demiyorsa sana artık/bozkırda çığlık çığlık o gece
[tirenleri/o külüstür kamyonlar/bil ki
adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı top-
[rak!

yok artık bu gidişte/yok artık gitmelerin o savruk güzelliği
[ey çocuk/yel bu yana bu yana/dal bu
[yana bu yana
aka aka biten şu su/yana yana sönen şu kor/söyle bana
[ey çocuk/gitmek mi götürülmek mi/bana
n'ettin balık pullarını/n'ettin çiçeklerini/tüylerini renklerini
[sedeflerini
perçemin neden yorgun/sesin neden kalabalık ey tutkular
[karmaşası/bakışların neden öyle kör
[uzak?
aç artık kilitleri/savur artık sulara o çirkin anahtarları/bu
[kocaman kanatlı sarı kelebek
adım adım yaklaşıyoruz ey çocuk/değişmeğe başladı top-
[rak!

dedi
ve bitirdi şarkısını ayrılık

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
niçin tuz dökülüyor kirpiklerinden
ellerin niçin öyle forsa gemisi
söyle de kandır beni ey çocuk!

sızlanıp susmak gibi bitti yolculuk
neftî nehri geçip gitti o kızılkuğu
kanatları renkten renge günbatımı bulutları
gitti ateş sularına o güzel cehennemin

silkele ellerinin ürpertisini
sıyrır ve at şaşkınlığı omuzlarından
bir iğreti şal gibi
bulgura dur
pirince dur
tuza dur
dur ki suya sabuna
tentürdiyota
yağmura ve sokağa dur ki güzelim
durmasın uzaması sakallarımın
sürsün sıcaklığım dudaklarında

sızlanıp susmak gibi bitti yolculuk
açtık kapımızın kırkinci odasını
baktık köşe bucak kırkinci odamıza
boşalttık ve doldurduk kırkinci odamızı
soktuk ellerimizi serin sulara
güneşe durduk
biraz acı
biraz sevinç
çokça kaygu çokça pişmanlık
ve hintli yılancının sürüp giden yalnızlığı
hepsi bu!

XIV

o denli çok neden var ki dünyada
üzülüp sızlanmağa
üzülüp incinmemek bir yaralı güvercin ellerimizde
yanılıp da açsak ellerimizi
bize kanlı sıcaklığı kalacak
örselenmiş o sevincin

yaprakları tozlu yeşil
meyvaları ballı sıcak
bir ağustos öğlesonu
uzandım gülhatminin yanına
bıraktım gözlerimi
anlamsız maviliğe

bir bulut gelip geçti
bir bulut daha
güzel günler
acı günler
ve sevdiklerim
yüzleri bulutlarda döne dağıla
bir bulut gelip geçti
bir bulut daha

ortasında gülhatminin hırçın bir arı
milyonlarca işçiden yalnızca biri
başı işlek
beli ince
kanatları güneşli
öyle de ıvecen ki
öyle de evcimen ki
sorumlu ki öyle de sevimli dünyadaşım
ürküyor hantallığım
hünersizliğim

gülhatminin ortasında hırçın bir arı
sanki kılcal damarları
 okbilmiş beynimizin
gölgesinde gülhatminin
bezgin bir adam
soyut kuşlar uçuruyor durmadan
imgeler dünyasından
gerçekler dünyasına
ve yukarda
güneşle aramızda
d ne yuvarlana ağustos bulutları

saat gibi işlemiyor/daha korkusuz
inip çıkıyor nabzım
bir takılıp gidiyor dağılan bulutlara
bir kırılıp düşüyor
arının kanatlarına
sen misin tatlı olan/kuzum yavrum/kıpır kıpır
Ihırçınlı ın mı yoksa?
bal mı tatlı/kuzum yavrum/yoksa balı sevmek mi?
düşündüm de üzüldüm doya doya
arının aşksızlı ına

ah ne saflık
ne aptalca bencillik
aşksızlığın petek petek bal
balın tatlı
tatlınınsa
sevmek demek olduğunu görmemek!
düşündüm de utandım doya doya!
saat gibi işlemiyor/daha bilinçli
inip çıkıyor nabzım

uzandım gülhatminin yanına
dinledim sularımı:
şimdi işte şu yatakta sıcacık uykusunda
güneş vurmuş gölgelenmiş kirpikler
ak dişleri gül pembesi dudaklarla yumuşak
alnının içi evren
gözlerinin ardı mahşer

şimdi işte şu yatakta/ağustos ikindisinde
ılık bir çay güneyde
bahçede bir çift turunc
ve sıcacık gül harmanı bahçede
ekilmiş ekilmemiş topraklarıyla
eski ülke
eski kıraç
sanki ilk biz dişliyoruz yasak meyveyi
bir yılan iskeleti
gülüp durur boz yamaçta

saat gibi işlemiyor/daha tutkulu
inip çıkıyor nabzım

arım benim/güzel hırçın benzerim/
sen misin güzel olan/yoksa seni sevmek mi/
bal mı tatlı/balı sevmek mi yoksa/
gel de anlat bana bunu güneşli kıpırtınla

ben de bir kıpırtıyım şu güneşin altında
serilmişim boz toprağa yeşilin gölgesinde
koyunları arıları yerim ben
çiçekleri tohumları yerim ben
bulutları yıldızları düşleri
geçmişleri yarınları yerim ben
yuvada yavru kuşun ırkiltisiyim
oltada balığın çırpıntısıyım
kopup gitmiş bir balonun
ardındaki o pesbembe şaşkınlığım ben

ne kurdum ben/ne de kuzu
hem kurdum ben/hem de kuzu
ve daha da korkuncu
en tatlı baldan tatlı
yalanlar yapanım ben!
ağustos mavisinin içindeysen de
yakınsam da gülhatmide şu hârika balcıya
boynum kıldan inceyse de
güneşin buyruğuna
ne arıyım ne gülhatmi ne de bal
çünkü benim
gülhatmide arı gibi ellerim
evreni tırnak tırnak kemirip genişleten bir
beynim
ve bal gibi bir aşkım var/güzelim:
havadan su
sudan evren yaratmak!

böyle dedim
ve okşadım gözlerimle balcı kardeşi
öptüm seni ağzından
çoğalttım seni

bacakları çiçektozu
kursağında bal
aşk gibi
sızı gibi
vızıldayıp gitti arı
beynimin ülkesine
kalakaldım sorularla başbaşa!

der ki bizim âşık veysel
«gözelliğin on par' etmez
şu bendeki aşk olmasa»
gel de oturt bu taşı gediğine!

XV

yanım yörem yaz yeşili
yanıbaşı güz sarısı
yüzümdeki bu gölge
alnımdaki bu kaygu
arının ayının kuşun anlamadığı
karıncanın köstebeğin tırtılın anlamadığı
bir başka gölge
bir başka kaygu

içimdeki sızı benim
yazda güzü yaşamanın
söz anlamaz sızısı!

şu benim bilincaltım
belki de dipleridir okyanusların
göçüp gitmiş pembe kıtalar belki
daha güneş görmemiş karanlıklarım

daha ben yaşamadım ki ormanlarımı
daha ben yaşamadım ki denizlerimi
inmedim ki daha ben
kendi derinliğime
sınırlarım nerde biter
yoklamadım ki!

acıyı acı gibi
sevinci sevinç
daha ben duymadım ki!
yüküm benim kaç bin yıllık
kim verecek yanıtını
daha ben sormadım ki!

bu bakkalca tartılar mı başlatan sabahlarımı
bu zindanca korkular mı sınırlarımız?
kim bizi tutsaklamış bu kirli defterlerde
kim bağlamış çöplüklere bizi kim?
ya biz niçin bir tutmuş da geçirmişiz eğnimize
eskilerle kirlileri bu yeni eğnimize?

yanım yörem yaz yeşili
yanım yörem güz sarısı
öpüyor gözlerimi yanaklarımı
yazda güzün o çıkarsız bunaltısı!

XVI

benim güzel cehennemim!
girdim sana bir öpüşten
yandım senin o çıldırtan ateşlerinde
girdim sana bir yapraktan
sularda akıp giden bir söğüt yaprağından
bir grevden girdim sana
oyunlarla karartılan masmavi bir grevden

bir umuttan bir kitaptan
okulun kapısında kuruyan kandan
girdim sana ey cehennemim
dünyada birbaşına kalmış ananın
kilitler arkasında suçsuz yatanın
gözlerinden girdim sana ey cehennemim
zorbalığın maşası bir uşak kurşunundan
bir işkence uzmanının iğrenç kahkahasından
vurguncunun bakışından
korkusundan satılmışın
bir işsizlik akşamından ey güzel cehennemim
girdim sana bir gurbet sabahından

özlemlerden düşlerden
tören tören yalnızlıktan
bir yastıkta ayrılıktan
bulutlardan yıldızlardan
kitaplarda yakılardan
veysel'den aragon'dan
girdim sana acılardan yanılgılardan
ey güzel cehennemim!

koleradır gelir bulur yoksulu
aman vermez tifo tifüs
satlıcandır uyuzdur/gelir bulur yoksulu
sırttır sömürünün sırtlan dişleri

eşelenir çöplüklerde güneşli günlerimiz
en güzel yaşlarımız kemirir demirleri
kuzularken vurulan bir cerendir bizde sevinmek
sırttır sömürünün sırtlan dişleri

yıldırım yıkmaz ocak/depremse ninni ninni/
baharlara sürükler sel sesi beni
sürfelemez sularıma çirkinlik benim
sırtmasa sömürünün sırtlan dişleri

XVII

niceleri düştü yola bir yaşam boyu
varamadı niceleri kızılkuğuya
göremedi niceleri kızılkuğuyu
orda bir son/bir başlangıç
belki sanrı belki düş
belki sonsuz bir avuntu/orda bir/

yaşamaktır kızılkuğu/çocuğum
vatanı yoktur onun
yuvası yoktur/

başsız sonsuz bir gidişte bir aksak değişimdir
bak ki göldür çökelir o
bak ki dinmez bir sağanak
bir sevinç çığlığdır durupdururken
iki damla gözyaşdır nedensiz
birdenbire çekip gitmek bir akşam
bir sabah çıkıp gelmek/şafak sökerken

yengilerde iner o
çiçek/şarkı/ve bayrak
kan ve ateş denizinde
yenilgilerde
örenlere iner o/yıkıntılara
yağmalanmış ülkelere iner o
yokedilmiş kentlere

birakılmış evlere
    köl bağlamış sevgilere iner o
kapılar ki kilitlenmiş
kilitler ki pas içinde
çıkır gelir biryerlerden sessizce
    konuverir gül dalına bir ince bahar

sürgün tirenlerine
sabahçı kahvelerine
ırgat pazarlarına
düşlerine işsizin
kovulmuşun gözlerine
    gelip konar birdenbire o kızılkuğu

dişler neden kenetlenir
eller neden yumruklaşır
nasıl geçer kandan çığlık
nasıl vurur insanı dert
tırnaklar avuçları nasıl kanatır
umut - yıldı - ayrılık/
işte orda o noktada
    biçimlenir kızılkuğu bir anda

sokaksızın sokağa özlemine/
topraksızın toprağa/
özlemine okulsuzun o kızılkuğu
gelip konar ansızın ekmeksizliğe
kurallar allakbullak
yasalar şaşkın
en çetini belki de/en belâlısı/
gelip konar kan içinde
kızgın arefelere

kuzum benim/güvercinim/alabulutum/
yetiyor da fizik kimya
atomu hidrojeni öğrenmemize
yetiyor da iki ölçek hidrojen
ve bir ölçek oksijen/suyu tanımamıza/
bir bardak su içmek var ya sevgilinin elinden
işte onu anlamağa
yetmiyor fizik kimya

nerdeyim ben
başım nerde
ne anlatır ayaklarım
bilmiyorum/bilmiyorum/bilimsel bilim

ne söyler balta sözü
balta tutmamış ele?
ne anlar zincir şakırtısından
zincir görmemiş bilek
pirasayı ekmek başka/güzelim/
sulayıp çapalayıp büyötmek başka
ve doğrayıp ince ince
pişirmek başka
limon sıkıp bir dünyaya
çatal - kaşık yemek başka
ben atomdan korkmuyorum/güzelim/
hidrojenden korkmuyorum
korkuyorum sevişirken güneşi ellemekten
dönüşmekten oksijene ve hidrojene

XVIII

sen
ipe giden suçsuzun bakınan gözlerindesin ey
[kızılkuğu
sen
kurşuna götürölenin kenetli dişlerindesin
suçlayan bakışlarında insanseverin
yargılayan susuşunda
ey kızılkuğu!

yüründükçe
yüründükçe
uzayıp giden yolsun
biliyorum bunu ben
yaşandıkça
yaşandıkça
güzelleşen iğretisin
biliyorum bunu ben
gene de yetmiyor fizik kimya ve matematik
ey kızılkuğu
sevmeyi anlamağa!

sen o/bulup bulup yitirdiğimiz
sen o/parça parça alıp getirdiğimiz
sen belki de hiç görmeden gösterdiğimiz
belki de hiç duymadan duyduğumuzsun
ey kızılkuğu!

aranılan değilsin sen/ey kızılkuğu
aramanın belki de ta kendisisin
suya-mıdır ne belli susuzluğumuz
yoksa suya kavuşmak tutkusu mu?
ölmek midir korktuğumuz bir yaşam boyu
yoksa ölüm korkusu mu
ey kızılkuğu!
yetmiyor fizik kimya ve matematik
yetmiyor bulup bulup pazara sürdüklerimiz
sevdayı anlamağa!

yana yana girmek o güzel cehenneme
yana yana geçmek o güzel cehennemden
varmak sana/apaydınlık bir sabahta
uçar gibi güneşe
bilmek seni/dokunmak aydınlığa/
doymak gibi sevişmeğe
sezinlemek duyumsamak yaşamak seni
ve yokolmak seninle aynı ateşte
ey kızılkuğu!

ellerim seçemiyor
kandan
yalandan
gözlerim göremiyor seni ey gerçek
göremiyor gözlerim gözyaşlarından
ey kızılkuğu!

KARANLIKTAN TUTA TUTA

dedi birgün bir adam/yüzü güneş yüzü rüzgâr bir
[adam/ben güneşi görmüyorum/kör oldum
[ben kör oldum ben kör oldum/hakkım
[var sizde!
ağustostu/altındaydık altın rengi asmanın/gümüş suyun
[yanıbaşında/güzelin gölgesinde soldu
[yeşil birdenbire/birdenbire çökeldi su/
[çekip gitti kırmızı/kalakaldık bir çift
[gözün karanlığında/ve dedi-

çok soğuk vardı o kış
pınarlar akarken dondu o kış
kuşlar uçarken dondu o kış
çok soğuk vardı o kış

köylülük zordur kardeşim
ekmek aslan ağzındadır
aslan çakal izindedir
köylülük zordur kardeşim

dedik bu elkapısı/dedik muhanet
vurduk kışa etimizi
çaldık taş a canımızı
dedik bu elkapısı/dedik muhanet

bir ağrı saplandı başıma
ateşler düştü içime
dedim hey kahpe felek
ağ u katma aş ıma

görür gözüm görmez oldu
tutar dizim tutmaz oldu
ağ rım sızım dinmez oldu
kaldık çarnaçar ortada

dediler kırıp sarmalısın
bir büyük hekime varmalısın
derdine derman sormalısın
karanlık düş man başına

un uçmaz kepek kaçmaz
tezek yok baca tütmez
kör gözüm uyku tutmaz
bak şu feleğin işine

köylülük güçtür kardeşim
don bulunmaz dölümüze
sıçan siyer ölümüze
köylülük güçtür kardeşim

karanlıktan tuta tuta
vardık malatya iline
dizde derman cepte para
sokaklarda yata yata

baktı doktor/dedi vah vah
çıranı söndürmüş allah
dedim/al canımı doktor
başkaca bir tutarım yoktur

acıdı doktor halime
bir kâat yazdı elime
hocamız antep'te oturur
hele var git eline

hey kuşlar uçan kuşlar
bir umut sizde kaldı
felek çıramı aldı
hey kuşlar uçan kuşlar

köylülük suçtur kardeşim
yollar borandır kıştır
göz dediğin bir çift kuş
uçup gitmiştir kardeşim

GÜZELLEME

dünyanın hiçbir yerinde böyle parlak böyle diri
[böyle canlı değildir bu yıldızlar
yalnızken görseniz korkarsınız
tutuşmuş tavan gibi sarkar da gökyüzü gözlerinize
kamaşır gözleriniz
ben işte orda emdim anamı

asmanın yaprakları birörnek
yaprakların yanibaşı serin su
takla atar mavilerde mardinli güvercinler
bulutlar geçip gider uğultulu
şu işsizlik olmasa
geçim derdi olmasa
uzansak serin suyun yanibaşına
kavaklar hışırdassa dinlesek
ishaklar karşı karşı/masallı/
anaç dağlar şantiyeli ormanlı
yüzlerimiz nakış nakış sevdâlı
uyusak uyansak gencelsek
açsak radyomuzu sevinsek
balını balına katsak gözlerimizin
gülünü gülüne ellerimizin
insan olduğumuzu bilsek
kıymasa insan insana
geceler kanamasa
ezim ezim ezilmese şu yürek

dünyanın hiçbir yerinde böyle çıplak böyle sivri
[böyle bereketli değildir bu günüşiğ]
kör olur gözleriniz/bakamazsınız
günler kısa/geceler bitmez tükenmez
akşamlarsa gözü kanlı bir eşkıyadır
ben işte orda çektim ilk açlık acısını

kahvelerde kuytulara bekliyorlar
ölüleri dizlerinde/söyleyorlar
ne olacak bunun sonu/diyorlar
«yoksa devir döndü, âhir zaman mı?»
bir dilekçe yazsan bize/diyorlar
bir reçete versen bize/diyorlar
ölmesek de erken erken/diyorlar
okusak da bilim bilim
çalışsak da adam adam
doysak şöyle insan insan/diyorlar/
anlasak yaşamakta olduğumuzu
feneri birtürlü bulamıyorlar
gözlerine gözlerine saldırıyor karanlık
dolaşıp düşüyorlar kendi gölgelerine
vurulup düşüyorlar ışıksızlıkta
bu dünyayı yağmalatıp çakala
o dünyada çiftlikler düşüyorlar
ölüleri dizlerinde/düşünüyorlar

dünyanın hiçbir yerinde böyle soğuk böyle gür
İböyle tatlı değildir bu sular
ačkarnına içmeyin/ayazlarsınız
ya çelikler çivi çivi/çakar sizi dünyaya
ya da çeker götürür karayerin altına
ben işte orda çeliklendim kavgaya

birbirlerinin bulaşığında bulaşıkları
kirli suya bulgur basıp kaşıyorlar
ačkarnına çimiyorlar çelik sularda
dalak büyütüyorlar
şükürleri birbirlerinin yoksulluğuna
dilekleri uzak durmak beterin beterinden
ve yel gibi geçip gitmek sıratı
heyheye kaptırıp yüreklerini
kötülerin ardından kuzular gibi
gidiyorlar gidiyorlar göremiyorlar

paraları biryerlere kaçırıyorlar
etleri ekmekleri sütleri balıkları
kimler niçin nerelere kaçırıyorlar
görüyorlar biliyorlar soramıyorlar
susuz sümbül gibi büküp boyunlarını
ne olacak bunun sonu/diyorlar
gelmedi mi daha vakti/diyorlar
ah bir gelse ah bir gelse/diyorlar
eskiden uzundalgadan bir ankara'yı
şimdilerde kısıdalga ortadalga bütün dünyayı
gene de anlamıyorlar dönen dalgayı
«gak dedikçe et, guk dedikçe kan»
veriyorlar veriyorlar tükenmiyorlar
dizilmişler osmanlının yıkıntısına
ölüleri dizlerinde/düşünüyorlar

dünyanın hiçbir yerinde böyle zeki böyle atik böyle
[yetenekli değildir bu çocuklar
aristo'yu yanıltırlar/afallarsınız
çörçil'e kış attırırlar ingilizlikte
hoca'yı çatlatırlar/şaşalarsınız
gelgör ki
kavanozu dıştan yalar doyarlar
açlığı kıtlıkla korkutur/çıplak gezerler
ben işte orda düştüm bu çetin yola

serçeler duvar deliklerinde bıcırdıyor
aç bir eşek uzatıyor uzun vâdiyi
bir beşik sallanıyor bir ekmek azalıyor
babalar gurbet gezip analar ağıt düzüp
oğlanlar hapis yatıp kızlar sabır işleyip
tefeci tefe vurup kaçakçı horona durup
ne olacak bunun sonu/diyorlar
bir dilekçe yazsan bize/diyorlar
kurtuluşu soruyorlar gelip geçenden
ah bir gelse ah bir gelse/diyorlar

salgın mı sanıyorlar kar mı yağmur mu
yoksa posta tireni mi devlet babanın
ne sanıyorlarsa kurtuluş denen kuşu
ufuklara dikmişler gözlerini/bekleliyorlar
güvercindir gelip konacak sanki
gurbetçidir çıkıp gelecek sanki
devletin tirenidir çuf çuf edecek sanki
ne sanıyorlarsa kurtuluş denen kuşu
ufuklara dikmişler gözlerini/bekleliyorlar

kuruyor gözlerinin önünde çeşme
kuruyor ellerinin altında fidan
kuruyor yüreklerinde o kutsal öfke
ölüleri dizlerinde/bekleliyorlar

üzüm salkım tutar selvi dalında
karakeçi kayalıkta kuzular
ben yatarım bu damlarda/ıh demem
bebem benim kahırlarda bilenir
bilenir de çelikçakmak uyanır
uyanır da direnir

vurma bana
vurma beni
ben çoğum!

bu demirden dağı deler demircim
birgün bir kurt gelir düşer önüme
emeğim emek kavgam felsefem öncüm
bebeğim beleğim beşiğim öfkem
güneşi alırım da birgün alnıma
geceleri yorgan yorgan sırtıma
ağıtları basarım da bağrıma
birgün bu demirden dağı aşar gelirim
gelirim de çektiklerim bilirim
bilirim de vatan neymiş görürüm
asmam seni urganlara ey zorba
vurmam seni kurşunlara ey alçak
açar birgün bayrakları ellerim
yazar birgün fermanları ellerim
basar birgün mühürleri ellerim
vurma bana
vurma beni
ben çoğum!

ZİLLİ KURT

of oooof

çetindir kurt yasası

karagözlüm

çetindir

yiğidi taştan alır

vurur taşa

kuyrukta bu kahpe zil

bu kahpe zil belâsı

çetindir kurt yasası

karagözlüm

çetindir

can gizlenmiş can içinde

eyvallah

can seğirtir kan içinde

he vallah

gün eğilir

gölge kayar

göçüp gider can bedenden

can bedenden/karagözlüm

ne yazar

hoşgelmiştir böyle bir son

ve sefalar getirmiştir dağlarımıza

bu dağlar böyle zâlim
                    böyle padişah
bu dereler böyle ıssız
                    böyle kul
kurşun değil
                    kaçamazsın uğrundan
düşman değil
                    kovamazsın ardından
yiğidi taştan alır
                    vurur taş bu kahpe zil
çetindir zil cezası
                    karagözlüm
                    çetindir

ben ki

bir destansal yalnızlıktım bu amansız dağlarda
yıldızlara yol giderdi gözbebeklerimden
sökerdi altun şafak
uyanırdı tarlakuşu

masmavi

bir başka seslenirdi derede çakıl
sonsuzluğu muştulardı dalda tomurcuk
orda bir can

bir soluk

bir kıpırtı taş ardında

bir şenlik

karışırdı it sesleri çakal cıgıllıklarına
topallar kanatlanırdı

bendim orda

bendim koşan

kıpırtılar ardında

canda cana yolgösteren güçtüm ben

yiğide diyorlar ki niçin yiğitsin
seğirtkensin niçin böyle ey yiğit
kıpırkıpırsın?

of oooof
kim okumuş yiğitliğin abecesini
kim büyötmüş tatlı canı ite çakala?
karanlığa gömölmüşse köprübaşları
kahpelik kolgeziyorsa gün ortasında
tutulmuşsa geçitler akşam alacasında
gel de olma kıpırkıpır
gel de seğirtme!

at yokuşta
karagözlüm
balık suda güzeldir
çiçek dalda
karagözlüm
baş gövdede güzeldir
bu dağlar böyle zâlim
böyle amansız
bu dereler böyle تنها
böyle kul
bu yürekte bu özgürlük sevdâsı bu sevdâ
of oooof
gel de bırak bu canı
karanlığın itlerine çakallarına!

kim ki sayar yıldızları puslu gecede
kim ki geçer karanlıkta iğnenin deliğinden
tomurcukla açar kim ki
sularla akar
bendim orda
karagözlüm
benimdi o kıpırtı
bendim koşan kıpırtılar ardında
canda cana yolgösteren güçtüm ben!

avladılar koca kurdu
sevdâlım
avladılar ak yazının akında
karasında kara dağın sevdâlım
kör derenin nakışında
avladılar koca kurdu alınan
bağladılar koca kurdun kolunu kanadını
bağladılar zorunan
yiğide diyorlar ki niçin yiğitsin?
kim okumuş yiğitliğin abecesini?

davullar dövdürüp yedi gün yedi gece
sofralar donatıp yedi gün yedi gece
tükürdüler gözlerine o koca kurdun
yedi gün
yedi gece
bağladılar ölümünü bir kahpe zile!

yiğide diyorlar ki niçin yiğitsin
niçin böyle kıpırkıpır
niçin atik tetiksin?
of oooof
kölelik geçer akça
böyle
pazarda
özgürlük karagözlüm
zilli kuyrukta!

kaç benden kara gece
kanatlan topal tilki
vur davula toklu köle
öldü koca kurt!

gözlerim
hey gözlerim
yalazında yıldızlar yanıp sönen çekik gözlerim
gözlerim sönün!

dökülün hey dişlerim
lâcivert ayazları konuşturan dişlerim
dökülün hey dişlerim
öldü koca kurt!

kanatlarım kırılın
çekilin gecelerim
sus artık sen de yürek
öldü koca kurt!

bir kurşun yüreğine
iki gözün arasına bir kurşun
çekip öldürmediler
söndürmediler koca kurdun can ateşini
söndürmediler
zil takıp kuyruğuna o dağlar güzelinin
zil takıp/davul zurna
saldılar dağlarına
o dağlar güzelini

şimdi uzak
şimdi uzun
şimdi kör
koşar şimdi durmadan o/koşar ha koşar/
koşar şimdi dağlar kalabasinda
yerden yere tatlı canı
taştan taşa tatlı canı
çalar şimdi bir zilli kurt
dağlar kalabasinda
söne söne gözlerinin cırası

otlar kuşlar köstebekler bulutlar
geçti mi gördünüz mü ey dağlar
bir zil sesi buralardan ey sular
geçti
gördük
koşuyordu taa önünde açlığın
yellercesine
ormanlar vâdiler kırlar kıraçlar
geçti mi gördünüz mü ey yollar
bir zil sesi buralardan ey göller
geçti
gördük
koşuyordu taa önünde umarsızlığın
yellercesine
ey sürüler ey akşamlar fırtınalar, boralar
geçti mi gördünüz mü ey sabahçı yıldızlar
bir zil sesi buralardan allı şafaklar

geçti
gördük
koşuyordu taa önünde ölümün
yellercesine
kaçar gibi kendi karaltısından
gözlerinden
yüreğinden
sesinden kaçır gibi
bir zilli kurt dağlarda
geçti
gördük
koşuyordu arkasından ölümün
yellercesine

kahpeler vurun beni
vurun beni öldürün
bir kurşun yüreğime
iki gözüm arasına bir kurşun
çekip öldürün beni

şimdi uzak
şimdi uzun
şimdi kör
söne söne yüreğinin çırası
bir zilli kurt
bir iskelet
dağlar hey!

yaram derin
yaram eski
yaram yiğit yarası
kurt gecesi gözlerine kurbanım senin
sevdâlım anla beni!

TABLO

baktım ki ürperiyor çıplaklığından
üşümesi üşütür beni mavinin
tuttum şu bulutu koydum oraya
kimi yârin yüzü dedi
kimi güvercin

bulut üşür mavi üşür ben üşürüm

olmadı/yenmek gerek bu titremeyi
tuttum şu ağacı koydum altına
koydum ama olmadı/gene sinmedi içime
kimi sağdı inek inek
kimi kokladı

ağaç üşür bulut üşür mavi donacak

çektim şu masayı yanına
baktım gene olmadı/birşeyler eksik
tuttum şu adamı oturttum masaya
kimi taptı yalvaçladı
kimi taşıladı

adam da adammış hani/dert kumkuması
şöyle bir baksa ya yanına yöresine
yok efendim/ne gezer!
batmış gibi gemileri ummanda
aldı başını elleri arasına
düşünür de düşünür
düşünür de düşünür
korkarım böylesi düşünmelerden
cinayetler işlenir sokaklarıma

sürüverdim önüne bir şişe kanyak
bir yudum iki yudum derken efendim
başlamaz mı hıçırmağa
hay allah

bir aylak geldi susturmağa
lak lak da lak lak
lak lak da lak lak
başladı canım sıkılmağa

herif ya büyücü ya manyak
aldı bulutu taktı göğsüne
aldı ağacı soktu cebine
kanyağı da tepesine dikti mi sana
bir de tekme masaya
ve çekip gittiler sallanarak

evet baylar tıpkı böyle
tıpkı servantes'in anlattıkları
tıpkı pikasso'nun boyadıkları
evet baylar tıpkı böyle

gökyüzü gene öyle kaldı mı çıplak
ben gene başladım mı düşünmeğe
işe bak!

oysa o adamı koyan bendim oraya
gördünüz işte
o kanyağı süren bendim masaya
gördünüz işte
bulutu da ağacı da kuşu da bendim
sokan bendim olaya
gördünüz işte

şimdi işte şu mavinin altında
sırılsıklam kara yasta
düşünüp duruyorum işte
nasıl etsem de kurtulsam şu tablodan

pek de boşa geçmiş sayılmaz günlerim
halay çektim
kafa çektim
işsizlik çektim

—çeken bilir, der ya türkü—
ve şarkılar patlattım aylı aysız gecelerinde insan
!bozkırın

yerden yere vurdum canı
yaralı bir kartal gibi

avladım bütün kuşları
elledim bütün böcekleri
—arısı da içinde
akrebi

örümceği de—
pek birşey anlamadım ballıbabanın balından amma
baldıranın tadını da pek beğenmedim
neden balla başlatmışlar bu rezil otu
neden bala bulamışlar bu yeşil engereği
hayret doğrusu!

hayır böyle düşünmedim
sevdim ve çok beğendim
barışçıl tutumunu o bilge dedelerimin
onlar ki
bala banıp o yeşil engereği
kurtarmak istemişlerdi itilmişlikten
yaşasın dedelerim
barışçıl dedelerim!

size belki ters gelecek
ama gerçek:
en sevdiğim: ısırgan!
yeşilse işte yeşil
iğneyse işte iğne
dinlemiş ki bahar gelir uzaktan
yekinmiş de dinelmiş boz güneşlikte
yumurtanız varsa eğer
sucuğunuz pastırmanız
tadına doyamazsınız ısırgan güzelinin
öperken ısırması cabası!

olta attım
güneş tuttum
    vuruldum suların göz gibisine
belki hâlâ yüzüyordur o sıcak denizlerinde güneyin
    saman çöpüyle şişirdiğim kurbağacıklar

hiçbiriniz beni geçemezsiniz
    süzülen kırlangıcı sapanla düşürmede
    çişinizi başınızdan yukarı aşırıtmada
    çekirgeye ot sapından cıgara içirtmede
    ve gül dalı zımbalayıp cevizin bedenine
    kara güller açtırmada beni geçemezsiniz
bir ben bilirim ancak
    ham elmayı taşla dövüp ballandırmayı
    çürük dişi dut dalında sallandırmayı
    ve saf suya su katıp sulandırarak
    açlığı korkutmayı
bir ben bilirim ancak
    bir de daltaşak necmi

önce ayazcayı karcayı yağmurcayı öğrendim
sonra kerpicçeyi çiçekçeyi kuşçayı
sonra türkçeyi
ardından itçe geldi/ana-avratça sonra
sabırcadan susçadan pek hoşlanmadım
haykırcaya gelince
duvarlar bilir önce
bir de geceler
şimdi sorarsanız nece konuşuyorum
eğilin yıldızlı sularına şiirlerimin
bulursunuz onu orda

bir top karabulut gibi patladı ergenliğim
ateşler üfledim avuçlarımda
yangınlara baktım baktım üşüdüm
tutundum derya kuşlarının kanatlarına
toprağı elledim: dişi
elmayı dişledim: dişi
kulaçladım suları: dişi mi dişi
bağlamada türküler
ak kâğıtta yazılar
dualarda geceler
dişi mi dişi
gülün rengi
kokusu kayısının
menekşenin bilge moru
selvi boyu sümbülün
dişi mi dişi
dişi düşler doluştu delişmen tekliğime
tutuştı mayıslarım haziranlarım
geceleirim cıtırık

öpmediğim kız kalmadı
yiğitseniz gidip sorun o güzellerden
kimbilir hangi çiçeklerden bakıyorlardır
şiir şiir yarattığım o güzeller
yiğitseniz açıp sorun
demir kapılarını şiirlerimin

çıktım babalanan dağların en babasına
yıldızlara şafaklara vurdum kendimi
kuşlar nasıl uyanırlar dikenli kırıaçlarda: gördüm
çiçekler nasıl açılırlar cıtırdayarak: gördüm
bülbul nasıl kanat çırpıp yumurtlarken yuvaya:
[gördüm
kışkandım sarmaşıklar gibi sarılışıp sevişen yılanları
çatışan köpeklerin korkunç dramını yaşadım yıkıntı-
llarda
ağladım erkek arıların soyçekimine

kurşun attım
ve haykırdım sıradağlar boyunca:
köroğlu çık karşıma!
gösterdim bıyıklı doğduğumu
kurda
kuşa
insanoğluna
hey benim
tanrılara sığınmayan büyüklüğüm!

seviştim deliler gibi
ve deliler gibi seviştikten hemen sonra bile
yeniden sevişmeğe başlar gibi delice
başladım şiir işçiliğime

geceleri yazdım belki şiirlerimde
sabahları yazdım belki
yaşamanın ũrpertici gũzellięini
ŧlũmũn ĉirkinlięini koydum belki şiirlerime
haksızlığın iğrençliğini
haksızlığa direnmenin yũcelięini
koydum belki şiirlerime

bilmiyorum neyi yazdım
bilmiyorum neyi koydum şiirlerime
kim bu hırçın
kim bu ters
kim bu gũleç adam/şiirlerimde
kim bu sıcak sıcak ağlayan
savunur gibiyim kendimi can pahasına
bir ortaçağ mahkemesinde belki

niçin böyle yumruk yumruk
niçin böyle bağır bağır
niçin böyle kavgasoluk
bu sevdâ bende?
bilinmezi yazdım belki
dolaştım bilinirin öbür yüzünü
duyurayım dedim belki
duyumsatayım
baharın adım adım
derelerden tepelere tırmanışını

ellerimi kullandım/kazandım ekmeğimi
beynimi pazarladım/kazandım ekmeğimi
ikisinde de dehşetli kazıklandım
tanıdım ikisinde de
bir gelinir dünyamızın soysuzlarını

baktım

kuzu kuzu sömürölüp batır halkım
utanmadım

kızarmadı suratım

aldatılmaktan

alnımdaki enayi damgasından

utanıp arlanmadım

pırıl pırıl bir umutla daldım kavgaya

sıktım dişlerimi

yapıştırdım yumruğu

sıktım dişlerimi

yapıştırdım yumruğu

ve hâlâ da o biçim

sanki neye yararsa!

gitgide kısalıyor gibi geliyor bana yazlar
oysa sesduvarını çoktan aştık
nerdeyse yaklaştık ışık hızına
yarım saatçikte dolaşiyor dünyamızın koca karnını
o şeytan oyuncağı füzeler

peki neden
gitgide kısalıyor gibi geliyor bana yazlar?
yoksa adresi mi şaşırdık
yarıyı geçtik mi yoksa
nere gider sularımızdan körpe balıklar?

hey ulan allı morlu bulutları deli çağımın
durun biraz
durun biraz
işte ellerim!

BİR BABAYI GÖTÜRMEK

ekmek dilim dilim
çorba duman duman
oda sıcacık

koca bir gün
soluksoluğa
işte eller
işte yüzler
işte gözler
sofrada
sofra sıcacık

şu savaşlar
diyor baba
kahrolsunlar
diyor ana
bakışıyor çocuklar
ondan ona
ondan ona
gezinerek gözleri
ocakta gaz
sobada kömür varsa
bulunmasın isterse vazoda çiçek
dünya sıcacık

bir kapı açmak karanlığa
ürkütmek gözlerde güvercinleri
ve koparıp bir emekçi babayı namuslu sofrasından
alıp götürmek bilinmeze
söyleyin ey akşamın renkleri
söyleyin evlerine filelerle dönenler
bir tek baba mıdır bu giden
bir babayı götürmek mi yalnız bu?

şu dilim dilim ekmek
şu duman duman çorba
duvardaki şu resim
radyodaki şu müzik
şu alınlar şu eller
sedirdeki şu kitap
yarıda kalmış dikiş
fısıll fısıll şu soba
pencereden şu dağlar
balkondan şu akasya
şu koltuk şu oyuncak
şu mektup şu dilekçe
hangi bir hangi iki hangi beş
işte amca
işte dayı
ve işte kardeş
belki de en kötüsü/en acısı belki de
şu incecik kadının karnındaki şu çocuk

söyleyin ey akşamın renkleri
sanatçılar düşünürler yöneticiler
söyleyin

sayrı/yorgun/ve kimsesiz sokakları sevgili ken-
İtimizin

bir tek baba mıdır bu evden giden
bir tek baba mıdır alınıp götürülen belirsizliğe
söyleyin lütfen!

1/

«bir bulut kaydadı sivas ilinden»
alı bulutum telli bulutum

bir geyik koptu gelir sivas ilinden
kanatlım alakuşum kuzulum

bir yel talazlandı sivas ilinden
yaylalım yabangülüm kokulum

bulut gider
geyik gider
yel gider
bizim ilden
herbir ile
yol gider

yol gider cânım pîrim/*pîr sultan abdal* gider
«buna tabip n'eylesin»
yiğit yolu yeğlemesin yeter ki
selam yetmez ağıt yetmez/tel gider

2/

yorulup düştü bulut
oralarda akdağ'a
soluyup düştü geyik
oralarda akdağ'a
kanat kırıp düştü yel
oralarda akdağ'a

kaldırdılar kollarını sonsuz boşluğa
durdular dua dua:

başı bulutlu dağım
döşü geyikli dağım
güllü kekikli dağım
yüce gönlüm
yoksul ömrüm
akdağ'ım

es n'olursun burcu burcu
es n'olursun kekik kekik
verme sel verme afat
yıkma odum ocağım
koma beni taş üstünde
sen bilirsin akdağ'ım

çatıldı kaşları ulu akdağ'ın
 kütürdedi koca meşe
 gerindi baba gürgen
 esnedi çam/tüttü ardıc
     çınar sedir palamut
 savurdu yüce gönlüm ulu gönlüm koca dağ
     savurdu yavşanını menevşesini
 sele gitti ortalık
 sele gitti suçsuzluğu
     mutsuz kerpicin

kaldırdılar ellerini görünmez yıldızlara
 ağladılar yana yana
 çırpındılar dövündüler
 yakındılar yana yana
     toprak olmuş dünlerinden
     belirsiz yarınlarına:
     yıkılasın akdağ gibi
     devrilesin akdağ gibi
     yıktın ören eyledin
     kül olasın akdağ gibi
     n'ettik n'eyledik sana
     kör olasın akdağ gibi
 dediler/yakındılar/sustular
 kaldırdılar duaları eski yerine
 yattılar burunüstü

4/

dindi yağmur
açtı güneş
güldü kavak
güldü çınar
cümle ot cümle ekin cümle yeşerti
    silkinip tarandı sevişip söyleşerek
ve çaputlar kirler paslar arasında bir bebek
    ağlarken kimsiz kimsesiz
    ağlarken ortasında koca dünyanın
        sütsüz
            mamasız
atladı yuvasından bir dişi serçe
sapladı minik gagasını sıcacık bir tezeğe
    sevinçle uçup gitti güneşe

DAMLA DAMLA

kentin birbaşından öbürbaşına uzanıyor süpürgesi
İçöpçünün

süpürüyor yıldızları
süpürüyor talanları
süpürüp biriktirip yığıyor çöpçü
özlemi damla damla
öfkeyi damla damla
umudu damla damla
yığıyor çöpçü

dövüyor karayerin karanlık yüreğini kazması maden-
İcinin

dövüyor en eski burçlarını efendiliğin
dövüyor paslı kapılarını sadaka düzeninin
dövüp biriktirip yığıyor işçi
özlemi damla damla
öfkeyi damla damla
umudu damla damla
yığıyor işçi

yeni yönler yörüngeler
yeni yeni dünyalarda elleri ayakları
zorluyor engelleri/çiziyor
zorluyor sınırları/çiziyor
çiziyor çarşıları yeniden
çiziyor caddeleri yeniden
bir bir değiştiriyor yerlerini aynaların yığınlar
ve köründe sabahın
akşamın alacasında
üretiyor topraksızlık
üretiyor işsizlik
üretip biriktirip yığıyor herkes
özlemi damla damla
öfkeyi damla damla
umudu damla damla
yığıyor herkes

ağır ağır
küçük küçük
ve damla damla
durmadan birikiyor
birikiyor biryerlerde
doluyor

ve ben bunu hava gibi su gibi
yüreğimin atışı
kanımın uğultusu
gibi derinden duyup
yaşıyorum etimde
sokak kıpır kıpır
sofra tedirgin
birşeyler dolaşiyor elime ayağıma
irkilip ürperiyor elim ayağım
art odalar bütünbütüne dolu
art odalar tıklım tıklım
dönülecek yer kalmamış art odalarda
art odalar ateş-barut

görüyorum
birikiyor
duyuyorum
birikiyor
bilirim de bildiremem
yaşamak güzel
anıyorum
birikiyor
el çırparak izliyorum çocukça
suyun ağır ağır yükselişini

1/

bana sen diyorsun ki
o taşa değme sakın
aralama o perdeyi
o dalı ırgalama
mıncıklama o konuyu
onu bırak şunu al
onu değil ötekini
hayır ona dokunma
elleme sakın şunu

bana sen diyorsun ki
yürümek *okey*
yürüyüşmek *no*
kol sallamak *yes*
kol sallaşmak *nayn*
solo şarkı *okey*
koro türkü *no*
pikapa *okey*
kitaba *nayn*

bana sen diyorsun ki
caddeler açtırdım gelip geçmeğe
çarşılar donattım gezip görmeğe
vitrinler bezettim durup bakmağa
yürüsene lan oğlum
gezsene çarşıları
imrensene vitrinlere lan oğlum
bana sen diyorsun ki
işte çayır işte top
tepişsenize
işte bar işte disko
tepinsenize
bakma öyle aval aval yüzüme
al kızını delikanlım/götür teyzene
teyzen izin vermezse el şakasına
uzaniver annene

bak ne güzel yerler açtım ben sana
kahvehane birahane taverna
poker briç bezik oyna
bilmiyorsan satranç rulet
vur tavlının kışına
yiyip içip eğlenin
eğlenin be çocuklar
dua edin bu günleri verene
inanmayın bize kötü diyene
kâğıtsa işte kâğıt/evlâdım
baskıysa işte baskı
hem rotatif hem ofset
nişan nikâh düğün dernek sünnet münnet

[kartvizit

sümkürün isterseniz
isterseniz silinin
boşverin çağdaşlığa çağdaş düzeye
muasır medeniyetse
muasır medeniyet
gerlisi vızıt mızıt

ya ben sana ne diyeyim ey hırtlambolos
ne diyeyim bu güneşli bu güzel günde sana
gömütlük mü burası

buluntular müzesi mi ne yâni?

korkuyorsan

yaygara ne

korkmuyorsan

yaygara ne?

gel benimle

çık sokağa

kaldır küflü alnını bahar şarkılarına

dağılsın korkuların

senin küflü duvarında o eski saat

benimse yüreğimden bahar selleri

bu güneşli günde de bu aptalca pazarlık

olmaz ki hırtlambolos

olmaz ki be babalık!

HASAN HÜSEYİN/BÜTÜN ŞİİRLERİ

1. Acıyı Bal Eyledik
2. Oğlak
3. Kızılırmak
4. Temmuz Bildirisi
5. Kelepçemin Karasında Bir Ak Güvercin
6. Ağlasun Ayşafağı
7. Koçero Vatan Şiiri
8. Haziranda Ölmek Zor
9. Filizkıran Fırtınası
10. Acılara Tutunmak
11. Işıklarla Oynamayın
12. Kavel
13. Kızılkuğu
14. Kandan Kına Yakılmaz
15. Tohumlar Tuz İçinde

